

بخش پنج

استرالیای امروز

استرالیای امروز

در این قسمت، شما درباره فرهنگ، نوآوران و هویت ملی استرالیا می‌خوانید. در جهان امروزي، استرليا يك شريك تجاری قوی و ملتی محترم در دنیا است. استرالیایی‌ها از مشارکت مهاجرین جدید در رشد ممتد و بازسازي كشورمان قدرداني می‌کنند.

سرزمین

استرالیا يكي از كهن‌ترين سرزمين‌های جهان است. استرالیا ششمین کشور بزرگ دنیا و بزرگ‌ترین کشور جزیره‌ای است. استرالیا هموارترین و خشک‌ترین سرزمین مسکونی است. بیش‌تر استرالیا، خاک ضعیف و بارندگی کم دارد که کشاورزی را دشوار کرده است. نواحی خشک داخلی به "آوتبک" outback معروف هستند و به ویژه مناطق دوردست و صعب هستند. در استرالیا، آب از منابع بسیار باارزش بشمار می‌رود.

استرالیا که کشوری بزرگ است، مناطقی با اقلیم کاملاً متفاوت دارد. نواحی استوایی در شمال استرالیا و نواحی کویری در مرکز وجود دارند. در جنوب، دماي هوا از زمستان‌های سرد با برف کوهستانی تا موج گرما در تابستان متغیر است.

علاوه بر شش ایالت و دو منطقه در سرزمین اصلی، دولت استرالیا مناطق زیر را نیز اداره می‌کند:

- جزایر اشمور و کارتیه
- جزیره کریسمس
- جزایر کوکوس (کیلینگ)
- منطقه خلیج جرویس
- جزایر دریای کورال

جزیره هرد و جزایر مک‌دونالد در منطقه قطب جنوب استرالیا

- جزیره نورفولک

مناطق میراث جهانی

مناطق استرالیایی زیر در فهرست میراث جهانی سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی سازمان ملل متحد (یونسکو) ثبت شده است.

فرهنگی

- مناطق تعزیراتی استرالیا
- مناظر فرهنگی بوجی بیم
- ساختمان نمایشگاه سلطنتی و باغ‌های کارلتون در ملبورن
- تالار اپرای سیدنی.

تالار اپرای سیدنی

طبیعت

- مناطق فسیل پستانداران استرالیایی در استرالیای جنوبی و کوئینزلند (Riversleigh/Naracoorte)
- Kgari (جزیره فریزر سابق)
- جنگلهای بارانی استوایی گوندوانا (Gondwana)
- (Great Barrier Reef) صخره بزرگ مرجانی
- (Greater Blue Mountains Area) منطقه کوه های آبی بزرگ
- (Heard and McDonald Islands) جزایر هرد و مک دونالد
- (Lord Howe Island Group) گروه جزیره لورد هوئه
- (Macquarie Island) جزیره مک کوئرئی
- (Ningaloo Coast) ساحل نینگالو
- پارک ملی پورنولولو
- خلیج شارک (Shark Bay) استرالیای غربی
- جنگل هاي گرمسيري کوئینزلند.

امواج در پایه آیرس راک (Ayers Rock) در الورو-پارک ملی کاتا تجوتا صخره تشکیل دادند

مجتمع

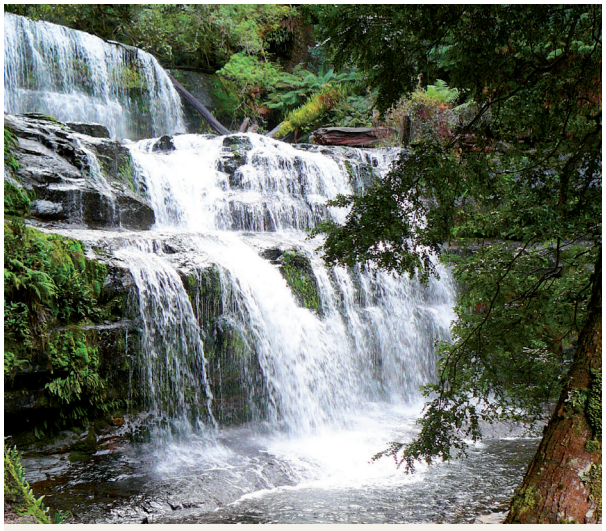
- پارک ملي کوکودا
- پوشش گیاهی و جنگلی تازمانیا (Tasmanian Wilderness)
- پارک ملی اولورو - کاتا جوتا (Uluru-Kata Tjuta)
- منطقه دریاچه هایی ولاندرا (Willandra Lakes Region)

علاوه بر نمادهای غرب و عجایب طبیعی مذکور هزاران سایت مقدس نیز در کشور وجود دارد که برای ابوریجینیها و جزیرهٔ نشینان تنگه تورس اهمیت دارد. این سایت ها بخش مهمی از ساخت فرهنگی استرالیا هستند و برای همه استرالیاییها از اهمیت برخوردارند. سایتهای مقدس معمولاً به موجودیت اجدادی و با نقش آنها در خلق مناظر وسیع تلفیق ارزشهای فرهنگی روابط خویشاوندی و نظم اجتماعی پیوند دارد.

سرزمینی پهناور

ابوریجینی ها و جزیره نشینان تنگه تورس روابط خوبی با سرزمین دارند. آنها همواره روابط ارزشمندی با همسایگان دارند و مسافت طولانی را برای دیدار سفر میکنند Song-lines ابوریجینی ها و جزیره نشینان تورس داستانهایی است که قوانین تاریخچ و فرهنگ دیرینه را با جغرافیا پیوند زده و گروههای زبانی و فرهنگی مختلفی را از سراسر استرالیا را پوشش میدهد. هزاران سال از آنها نگهداری شده و تمرین شده اند.

در قسمتهای زیادی از استرالیا مردم نسبت به سایر استرالیایی ها دسترسی محدودی به خدمات مثل ،مدارس، خدمات بهداشتی و فروشگاه دارند. ما برای حمایت از کسانی که در جوامع دور افتاده زندگی میکنند با یک دیگر همکاری میکنیم استرالیاییهای شریف با نبوغ و نوآوری به حل مشکل دور افتادگی کمک کرده اند.

حیات وحش و پوشش گیاهی تازمانیا

رادیوی پدالی

در سال ۱۹۲۹، آلفرد ترایگر (Alfred Traegar)، اهل ادلید، نخستین رادیوي پدالي را طراحي كرد. استفاده‌كنندگان می‌توانستند با فشار پا روي پدال‌ها ارتباط راديويي دوطرفه‌اي برقرار كنند. خانه‌هاي مناطق دورافتاده، ايستگاه‌هاي كمك‌رساني دوردست و جوامع بوميان ابوريجيني همگي از مزاياي اين اختراع بهره‌مند شدند. راديوي پدالي به برپايي دو نهاد بزرگ استراليايي، خدمات پزشك هوايي سلطنتی و مدرسه هوايی كمک كرد.

خدمات پزشک هوایی سلطنتی

كشيش جان فين (Reverend John Flynn)، با جوامع دورافتاده زندگي و كار مي‌كرد. طرح او رساندن پزشک، از طريق هواپيما، به بيماران ساكن نواحي خشك داخلي "آوتبک" outback در كمترين زمان ممكن بود. برای انجام آن، او از دولت، هواپيمايي كوانتاس (Qantas) و اعانه‌هاي خيريه كمك گرفت. خدمات پزشک هوايی سلطنتی در سال ۱۹۲۸ شروع به كار كرد، ولی با اين حال، هنوز مردمی در نقاط دورافتاده بودند كه به اين خدمات دسترسي نداشتند. اختراع راديوی پدالی به ساكنين ايستگاه‌هاي دورافتاده اين امكان را داد تا در كمترين زمان ممكن از وجود پزشک بهره‌مند شوند.

مدرسه هوایی

تا دهه ۱۹۵۰، كودكان ساكن مناطق دورافتاده مجبور بودند به مدارس شبانه‌روزي بروند يا به صورت مكاتبه‌اي از طريق پست به تحصيل بپردازند (عكس بالا). آدليد مييفكه، نايب رئيس خدمات پزشک هوايی سلطنتی در استراليای جنوبي متوجه شد كه خدمات راديويی پزشک هوايی می‌تواند كودكان در منزل براي صحبت با آموزگارشان نيز مفيد باشد. راديو آليس اسپرينگز (Alice Springs) در سال ۱۹۴۸ شروع به پخش كلاس‌هاي درس دوطرفه راديويي كرد. مدرسه هوايي به طور رسمي چند سال پس از آن شروع به كار كرد. تجربه استراليا به بسياري از كشورهاي ديگر نيز در راه‌اندازي برنامه‌هاي مشابه كمك كرده است.

گيرنده‌هاي راديويي با فركانس بالا هم اكنون جايگزين راديوی پدالی قديم شده‌اند. خدمات پزشک هوايی سلطنتی و مدرسه هوايی كماكان به ارائه خدمات به جوامع نقاط دورافتاده استراليا ادامه دارد.

هویت استرالیا

هویت استرالیا را عوامل زیادی مثل فرهنگ و میراث بومی، بنیان‌های بریتانیایی ما، تنوع مردم، تاریخ ما، ارزش‌هایی که زندگی ما را هدایت می‌کنند، سبک زندگی و استرالیایی‌های موردتحسین شکل داده است.

بخش ۶- *سرگذشت استرالیایی ما* با تاریخ ما پیوند دارد. آن بر موضوعات مربوط به گذشته استعماری استرالیا و وضعیت فعلی و اخیر ابوریجینی‌ها و جزیره‌نشینان تنگه تورس تاکید دارد. این داستان شامل مبدا و ماهیت جامعه متنوع و چندفرهنگی و چالش‌هایی مثل جنگ است که ما به عنوان یک ملت با آنها روبرو شدیم.

بقیه این بخش به بعضی از سبک‌های زندگی و افراد موردتحسین ما می‌پردازد.

ورزش و تفریح

بسیاري از استرالیایی‌ها ورزش را دوست دارند و شمار زیادی هم نتایج شگفت‌آوری در سطح بین‌المللی کسب کرده‌اند.

در طي تاریخ، ورزش به مردم استرالیا هویت داده و ما را متحد کرده است. از ابتداي استقرار مهاجرین، ورزش راه فراری بود از سختی‌ها و واقعیت‌هاي دشوار زندگي. حتي در طول جنگ، نیروهای دفاع استرالیا مسابقات ورزشي برپا مي‌کردند تا به رهایي آنها از فشار روحي عرصه جنگ یاري شود.

ورزش همچنین زمینه مشترکی را بوجود می‌آورد که به بازیکنان و تماشاچیان امکان می‌دهد تا خود را جزوی از رویدادهایی بدانند که در جامعه استرالیا مهم است. ابوریجینی‌ها و جزیره‌نشینان تورس و مهاجران استرالیا از ورزشکاران بسیار موفق استرالیا بوده‌اند.

بسیاري از استرالیایی‌ها در ورزشهای گروهی مثل کریکت، بسکتبال، نتبال و هاکی شرکت می‌کنند. ورزش فوتبال، لیگ راگبی، راگبی یونیون و فوتبال با مقررات استرالیایي (Aussie Rules)، ورزش‌های متداولی در استرالیا برای بازی و تماشا هستند. شنا، تنیس، پهلوانی، گلف، دوچرخه سواری، پیاده‌روی، موج‌سواری و اسکی از فعالیتهای پرطرفدار تفریحي هستند.

استرالیا، بخصوص، به موفقیت‌های بین‌المللی خود در رشته کریکت افتخار می‌کند. تیم‌های انگلستان و استرالیا از اواخر قرن ۱۹th رقابت شدیدی با یکدیگر داشته‌اند.

جام ملبورن، "مسابقه‌اي که ملت را متوقف مي‌کند"، یکي از غني‌ترین مسابقات اسب دوانی در دنیا است. نخستین جام ملبورن در سال ۱۸۶۱ برگزار شد. اولین سه شنبه ماه نوامبر، روز جام ملبورن از سال ۱۸۷۷ تا به حال در ویکتوریا، تعطیل عمومي بوده است.

سر دونالد بردمن (Sir Donald Bradman) (۱۹۰۸–۲۰۰۱)

سر دونالد بردمن از بزرگترین بازی کنان ضربه‌زن کریکت در تمام دوران است واز اسطوره‌های ورزش استرالیا است. سر دونالد بردمن در بورال (Bowral)، ایالت نیو سات ویلز، بزرگ شد و نخستین بازی ملی خود برای تیم استرالیا را در ۱۹۲۸ انجام داد.

او سرعت شگفت‌انگیزی داشت. در اولین تور انگلیس خود در سال ۱۹۳۰، تقریبا تمامی رکودهای مسابقه را شکست. در سن ۲۱ سالگی، او به یک اسطوره استرالیایی تبدیل شده بود. در آخرین تور بردمن در سال ۱۹۴۸، از آنجا که در هیچ یک از بازی‌ها در مقابل انگلستان نباخته بودند، تیم او لقب "شکست‌ناپذیرها The Invincibles" را از آن خود کرد.

هنرها

چشم‌انداز هنر استرالیا پویا است و شامل سنن فرهنگی ابوریجینی‌ها و جزیره‌نشنینان تورس می‌شود. هنرمندان نمایشی و بصری استرالیا از جمله فیلم، هنر، تئاتر، موسیقی و رقص در استرالیا و خارج مورد تحسین هستند.

ادبیات

استرالیا فرهنگ ادبي پرمایه‌ای دارد. این فرهنگ از قصه‌گویی بومیان استرالیایی شروع شد و با قصه‌هاي رواىت شده درباره ورود مجرمین در اواخر قرن ۱۸ ادامه یافت.

بسیاری از نوشته‌های اولیه استرالیایی‌ها در مورد بیشه‌زارها و شرایط سخت زندگي در آنها بود. نویسندگانی مانند هنری لاوسون (Henry Lawson) و مایلز فرانکلین (Miles Franklin) اشعار و داستان‌هایی درمورد روش زندگی در بیشه‌زارهای استرالیا نوشته‌اند.

رمان‌نویس استرالیایی، پاتریک وایت (Patrick White)، در سال ۱۹۷۳ برنده جایزه نوبل ادبیات شد. از دیگر رمان‌نویسان پرطرفدار معاصر مي‌توان از پیتر کاري (Peter Carey)، کولین مک کالو McCullough (Colleen)، سالی مورگان (Sally Morgan)، تیم وینتون (Tim Winton)، تام کنلی (Tom Keneally) و بریس کورتنری (Bryce Courtenary) نام برد.

جودیت رایت (Judith Writh) (۱۹۱۵-۲۰۰۰)

جودیث رایت شاعری برجسته، فعال محیط زیست و مبارز حقوق بومیان ابوریجینی بود. او عشق خود به استرالیا و مردمش را در اشعارش ابراز می‌کرد. او جوایز زیادي مثل جایزه ادبیات فرهنگنامه بریتانیکا و مدال طلاي ملکه برای شعر را به خود اختصاص داده است. او عضوي از کمیته حفاظت محیط زیست استرالیا و کمیته پیمان ابوریجیني بود.

از جودیث رایت به خاطر مهارتش به عنوان یک شاعر و پیش بردن ادبیات استرالیا و اصلاحات اجتماعی و محیط زیستی همیشه یاد می‌شود.

تئاتر و فیلم

نمایش، فیلم‌ها و فیلم‌سازان استرالیایی در داخل و خارج شناخته شده و محبوب هستند. هنرپیشگان استرالیایی مانند کیت بالنشت (Cate Blanchett) و جفری راش (Geoffrey Rush)، نیکول کیدمن و هاگ جکمن (Hugh Jackman) و فیلمسازانی چون پیتر ویر (Peter Weir) و باز لوهرمان (Baz Luhrmann) به خاطر برتري‌شان در صنعت فیلم برنده جوایز بین‌المللی متعددی شده‌اند.

هنر بصری

شناخته‌شده‌ترین دستاورد هنری استرالیا، نقاشی‌های نمادین بومی و نقاشي‌هاي مناظر بیشه‌زار قرن19th توسط نقاشاني مانند تام رابرتز (Tom Roberts)، فردریک مك کابین (Frederick Mccubbin)، و آرتور استریتون (Arthur Streeton) است. در اواسط قرن ۲۰ ، هنرمنداني مثل راسل درایزدیل (Russell Drysdale) و سیدنی نوالن (Sidney Nolan) حیات خشك مناطق "آوتبک" استرالیا را با رنگ‌های زنده به تصویر درآوردند. اخیرا، برت وایتلي Brett Whiteley به خاطر سبک روح‌بخش و منحصر بفردش شهرت پیدا کرده است. هنر بومی از جمله هنر آلبرت ناماتجیرا (Albert Namatjira)، امیلی نگاواره (Kngwarreye)، گلوریا پتیارا (Gloria Petyarre)، رُور تاماس (Rover Thomas) و کلیفورد پوسام جاپالتجاری (Clifford Possum Tjapaltjarri) در استرالیا و خارج طرفداران زیادی دارد.

موسيقي و رقص

معروفترين آواي خالص استراليايي آواى ساز دى جرى دوو است كه يک آلت موسيقى باستانى بوميان است.

استراليايي‌ها در همه زمينه‌هاي موسيقى فعال و موفق بوده‌اند و به خاطر مشاركت‌شان در موسيقي كلاسيك، كانترى و راک در سطح بين‌المللى شهرت يافته‌اند.

موسيقى‌دانان معروف استراليايى شامل كيلى مينگو (Kylie Mingue)، جيمى بارن (Jimmy Barnes)، پل كلى (Paul Kelly)، اوليويا نيوتن-جان (Olivia Newton-John)، جان فرنام (John Farnham)، نيک كيو (Nick Cave) و هنرمندان بومى آرشى روچ (Archie Roach)، گوروموول (Gurrumul) و جسيكا موبوى (Jessica Mauboy) هستند. گروه‌هاى موسيقى استراليايى مثل AC/DC و INXS در سراسر جهان طرفدار دارند.

رقص استراليايي نيز به دليل تلاش رقاصان و رقص‌پردازان بزرگى مانند سر رابرت هلمپن (Sir Robert Helpmann)، مريل تانكارد (Meryl Tankard)، استيون پيج (Stephen Page) و لى كانكسين (Li Cunxin) شكوفا شده است. بانگارا يک شركت رقص ابوريجينى و جزيره‌نشينان تنگه تورس است كه در سطح ملى و در سراسر جهان به علت سبک متمايز رقص، صداپردازى، موسيقى و طراحى معروف است.

دستاوردهاى علمى و اختراعات

استراليايي‌ها در زمينه دستاوردهاى علمى و پيشرفت در زمينه‌هاى پزشكي، تكنولوژي، كشاورزى، استخراج معادن و صنايع توليدى سابقه‌اي قوي دارند.

به تعدادى از استراليايى جايزه نوبل براى اكتشافات علمى و پزشكى اعطاء به شده است.

دانشمندان ديگري نيز جايزه استراليايى سال را دريافت كرده اند. در سال ۲۰۰۵، جايزه به پرفسور فيونا وود (Professor Fiona Wood)، براي ساخت اسپري سوختگي پوست براى قربانيان سوانح سوختگى، تعلق گرفت. در سال ۲۰۰۶، جايزه به پروفسور ايبان فريزر (Proffessor Ian Frazer)، كاشف واكسن سرطان دهانه رحم، اعطاء شد. در سال ۲۰۰۷، اين جايزه را پروفسور تيم فلانري (Proffessor Tim Flannery)، از دانشمندان پيشتاز محيط زيست، دريافت كرد.

پروفسور وود (Professor Wood) و پروفسور فريزر (Professor Frazer)، هر دو از بريتانيا به استراليا مهاجرت كردند. دستيار پروفسور فريزر، زنده ياد دكتر ژيان ژائو (Dr Jian Zhou) بود كه از چين به استراليا مهاجرت و تابع استراليا شده بود.

دكتر فيونا وود اى.ام (Dr Fiona Wood Am) (متولد ۱۹۵۸)

دكتر وود يكى از نوآورترين و محترم‌ترين جراحان و محققين استراليا است. او يک جراح پلاستيک و ترميمى بسيار ماهر و متخصص سوختگى و پيشرو در جهان است و پيشگام تحقيقات و توسعه فناورى در زمينه پزشكى سوختگى بوده است.

دكتر وود بعد از درمان قربانيان بمب‌گذارى‌هاى ۲۰۰۲ بالى، در سال ۲۰۰۳ عضو Order of Australia شد. زمانى از سهم‌يارى ايشان در درمان سوختگى‌ها تقدير شد كه در سال ۲۰۰۵ عنوان استراليايى سال را دريافت كرد.

پروفسور فرد هالوز (Fred Hollows) (۱۹۲۹-۱۹۹۳)

پروفسور فرد هالوز یک چشم‌پزشک دلسوز است که کمک کرد قدرت بینايي به بيش از يك ميليون نفر در استراليا و كشورهاي در حال توسعه برگردد. فرد هالوز در نيوزيلند بدنيا آمد. در ۱۹۶۵، به استراليا نقل مكان كرد و بعدها رئيس بخش چشم‌پزشكي در يك بيمارستان سيدني شد.

او به برابري همه انسان‌ها اعتقاد راسخ داشت و در برپايي اولين سرويس خدمات پزشكي ابوريجيني كمک كرد كه در حال حاضر تعداد زيادی از آن در سراسر جهان وجود دارد.

در ۱۹۸۰، فرد هالوز به سراسر جهان سفر كرد تا در برپايي برنامه‌های بهداشت چشم در كشورهای در حال توسعه مشاركت كند. او در آوريل سال ۱۹۸۹ تابع استراليا شد.

كار نيك پرفسورهالوز از طريق بنياد فرد هالوز (Fred Hollows Foundation) ادامه دارد.

استرالیایی سال

از سال ۱۹۶۰، مراسم اهدا جوایز استرالیایي سال، برای قدردانی از مشارکت و دستاوردهای پیشگامان استرالیایی جشن گرفته شده است. هرکس می‌تواند هر استرالیایي را از هر قشري از جامعه براي دریافت جایزه نامزد کند.

استرالیایی‌های سال افرادی هستند که در کار خود به حد اعلا رسیده و به ملت خدمت کرده‌اند. آنها الهام‌بخش ما بوده و ما را ترغیب به ایفای سهم خود در خلق یک استرالیای بهتر می‌کنند.

این جایزه‌ها شامل استرالیایی جوان سال، استرالیایی سالمند سال و قهرمان محلی استرالیا است.

یک فهرست از برندگان فعلی و قبلی در تارنمای www.australianoftheyear.org.au موجود است.

دکتر جیمز موئک ام

جراح چشم و پیشگام پیشگیری از نابینایی

استرالیایی سال ۲۰۲۰

دکتر موئک هم موسس بینایی برای همه (Sight for All)، یک خیریه است که هدف آن کاهش نابینایی از طریق تحقیق، آموزش، زیرساخت و آموزش همکاران در کشورهای شریک است.

دکتر موئک معتقد است نابینایی یک معضل انسانی است و تلاش دارد جهانی را خلق کند که همه در آن می بینند.

پروفسور میشل سیمونز (Professor Michelle Simmons) (متولد ۱۹۶۷)

پروفسور سیمونز، استاد فیزیک کوانتوم است که در سال ۲۰۱۸ لقب استرالیایی سال را گرفت

او پیشگام الکترونیک اتمی و محاسبات کوانتومی است. هدف پروفسور سیمونز در پیشگامی چیزی که "مسابقه فضایی حوزه محاسبات" می‌نامد، آن است که یک کامپیوتر کوانتومی بسازد که قادر به حل مشکلات در چند دقیقه است که در غیر این صورت، هزاران سال طول می‌کشید. چنین اکتشافی، این پتانسیل را دارد که انقلابی در طراحی دارو، پیشگویی آب و هوا، وسایل نقلیه بدون راننده، هوش مصنوعی و غیره ایجاد کند.

در سال ۲۰۱۸، پروفسور سیمونز به علت فعالیت و تعهد خود به علم اطلاعات کوانتوم عنوان استرالیایی سال را گرفت. در سال ۲۰۱۹، او به منظور تقدیر از «خدمات متمایز به آموزش علوم در مقام رهبر کوانتوم و الکترونیک اتمی و یک الگو» به عنوان عضو Order of Australia انتخاب شد.

ارز استرالیا

پول رایج استرالیا نمادها و افرادی را نشان میدهد که برای استرالیا مهم هستند.

چهره هایی که برای پول رایج ما انتخاب شده اند افرادی هستند که در زمینه های اصلاحات اجتماعی علوم سیاست دستاوردهای نظامی و هنر از خود شایستگی و ابتکار عمل نشان داده اند.

ملکه الیزابت دوم (۱۹۲۶ تا ۲۰۲۲)

ملکه الیزابت دوم رئیس دولت استرالیا بود. وی ملکه استرالیا و پادشاهی بریتانیا بود. او در سرتاسر سلطنت طولانی و مشهورش حضوری قوی و ثابت داشت.

و فور کورت Parliament House خانه پارلمان

طرح شماتیک خانه پارلمان مبتنی بر طرح توسعه منظر است که توسط نهاد Parliament House Construction Authority ساختمانی خانه پارلمان ارایه شده است. فورکورت موزاییک بر اساس یک نقاشی به سبک نقطه به اسم از صحرای مرکزی است که توسط Possum and Wallaby Dreaming مایکل نلسون جاگارما کشیده شده است.

بانو مري گيلمور (۱۹۶۲-۱۸۶۵)

بانو مری گیلمور، مولف روزنامه نگار، شاعر و فعال اصلاحات اجتماعی بود. از او به دلیل نوشته ها و صحبتهایش در دفاع از حقوق زنان بومیان استرالیا و مردم بی بضاعت و ابوریحینیها و جزیره نشینان تنگه تورس یاد میشود.

ای بی بانجو پترسون (AB Banjo Paterson ۱۸۶۴-۱۹۴۱)

اندرو بارتون پترسون یک شاعر ترانه سرا و روزنامه نگار بود. او با نام مستعار "بانجو" پاترسون مینوشت و به خاطر نگارش والتسینگ ماتیلدا مشهورترین ترانه فولکلور استرالیا از او یاد میشود.

کشیش جان فین (Réverend John Flynn) (۱۸۸۰-۱۹۵۱)

کشیش جان فیلن اولین سرویس پزشکی هوایی معروف به خدمات پزشک هوایی سلطنتی استرالیا را راه اندازی کرد. یاد او به خاطر نجات جان بسیاری از مردم از طریق رساندن خدمات پزشکی هوایی به مناطق دور دست استرالیا، گرامی شمرده می شود. از او به دلیل نجات زندگی افراد زیادی با تامین خدمات بهداشتی در مناطق دور افتاده استرالیا یاد میشود.

بانو ریبی (Mary Reibey) (۱۷۷۷–۱۸۵۵)

مري رايبي از پیشگامان زن در امر تجارت و کسب در مستعمره نیو سات ویلز بود. پس از ورود به استرالیا به عنوان مجرمی نوجوان، او یکی از رهبران مورد احترام جامعه شد. او بعد از ورد به استرالیا به عنوان مجرمی نوجوان، او یکی از رهبران مورد احترام جامعه شد.

ادیت کووان (Edith Cowan) (۱۸۶۱–۱۹۳۲)

ادیت کوان یک مدد کار اجتماعی، سیاستمدار، و طرفدار حقوق زنان بود. او اولین زنی بود که به پارلمان استرالیا راه یافت.

دیوید اونایپون (David Unaipon) (۱۸۷۲–۱۹۶۷)

دیوید اونایپون نویسنده، سخنران و مخترع بود. یاد او به دلیل فعالیت‌های علمي و ادبي و بهبود شرایط زندگی بومیان ابوریجینی و جزیره‌نشینان تنگه تورس گرامی شمرده می‌شود.

سر جان موناش (Sir John Monash) (۱۸۶۵–۱۹۳۱)

سر جان موناش یک مهندس، مدیر و یکی از بزرگ‌ترین فرماندهان نظامی استرالیا بود. یاد او به خاطر رهبری، ذکاوت و فصاحتش در سخنوری، گرامی شمرده می‌شود.

بانو نیلی ملبا (Dame Nellie Melba) (۱۸۶۱–۱۹۳۱)

بانو نلی ملبا یک سوپرانوی معروف در سطح جهان بود. در سراسر جهان به نام "ملکه آواز" شناخته مي‌شد و اولین خواننده استرالیایی بود که شهرت جهانی یافت.

ایام و مراسم ملی

روزهای تعطیل ملی استرالیا منعکس کننده مراسم و نقاط عطف تاریخ پس از اسکان اروپاییان است.

روزهای ثابت

- **روز اول سال نو ۱ ژانویه** ما آغاز سال نو را جشن می گیریم.
- **روز استرالیا ۲۶ ژانویه** و زمانی برای اندیشیدن به معنای استرالیایی بودن و بزرگداشت استرالیای معاصر و تایید تاریخ مشترک ما است. این روز سالروز ورود اولین ناوگان از بریتانیای کبیر به خلیج سیدنی در سال ۱۷۸۸ است.
- **روز آنزک در تاریخ ۲۵ آوریل** یادبود ورود نیروهای ارتش استرالیا و نیوزیلند (ANZAC) به گالیپولی در دوران جنگ جهانی اول است. روز پرابهتی است که ما فداکاری تمامی استرالیاییهایی که جان خود را حین خدمت در جنگها در گیریها و عملیات حفظ صلح از دست دادند، بیاد می آوریم. همچنین در این روز از شجاعت و تعهد همه سربازان مرد و زن استرالیایی قدردانی می و درباره معانی مختلف جنگ می اندیشیم.
- **روز کریسمس به تاریخ ۲۵ دسامبر** روز هدیه دادن بر اساس مراسم مسیحی در بزرگداشت تولد عیسی مسیح است.
- **روز هدیه ۲۶ دسامبر** بخشی از مراسم جشن کریسمس.

روزهای متغیر

- **روز کار یا روز هشت ساعتی** بزرگداشت دستاوردهای کارگران استرالیایی در تعیین روز کاری هشت ساعتی - اولین پیروزی در جهان است.
- **اولین پیروزی** در جهان است. ه عید پاک یادبود روایت مسیحی مرگ و معاد عیسی مسیح است.
- **تولد شاه،** جشن تولد رئیس دولت استرالیا، شاه چارلز سوم است.

سایر تعطیلات عمومی

در شهرها، مناطق و ایالت مختلف روزهای تعطیل عمومی دیگری وجود دارد. به عنوان مثال منطقه پایتخت استرالیا روز کانبرا" دارد و استرالیای جنوبی روز داوطلبان" دارد، و استرالیای غربی روز بنیان گذاری را جشن می گیرد.

دیگر روزهای مهم غیر از تعطیلات عمومی

- **دیگر روزهای مهم غیر** از تعطیلات عمومی . هفته هارمونی در هفته ۲۱ مارس برگزار میشود و بزرگداشت تنوع فرهنگی ما است.
- **روز تابعیت استرالیا در ۱۷ سپتامبر** روزی است که ما پیوند مشترک ناشی از تابعیت استرالیا را جشن میگیریم و نقش ما در شکل دهی به آینده کشور را منعکس میکند.
- **هفته آشتی ملی در ۲۷ می تا ۳ ژوئن** هفته ای است که ما برای رسیدن به یک ملت برابر و عادل از طریق پیشگامی در وحدت و احترام متقابل تلاش میکنیم.

مردم استرالیا

استرالیا یکی از متنوع ترین سرزمینهای جهان است. ابوریجینی ها و یا جزیره نشینان تنگه تورس تقریباً سه درصد جمعیت استرالیا را تشکیل میدهند. بیش از یک چهارم ساکنان استرالیا در خارج به دنیا آمده اند و از بیش از ۲۰۰ کشور مهاجرت کرده اند. تنوع جمعیت زبانهای متنوع اعتقادات و سنن و

استرالیا به عنوان عضو ملتهای کامانولث هنوز با پادشاهی متحده انگلستان پیوندهای نزدیک دارد.

مردم استرالیا به تابعیت استرالیا افتخار میکنند که یک پیوند مشترک در جامعه متنوع ما است. روز تابعیت استرالیا در ۱۷ سپتامبر هر سال جشن گرفته می شود روزی است که شهروندان استرالیا به نقش خود در ساخت ملت و شکل دهی به آینده کشور خود می اندیشدند.

اقتصاد استرالیا

استرالیا دارای اقتصادی با ثبات و رقابتی است. ما برای نیروی کار فعال و ماهر خود ارزش قائلیم. کیفیت زندگی که مردم در استرالیا از آن بهره‌مند هستند یکی از بالاترین‌ها در دنیا است.

دیک اسمیت (Dick Smith) (متولد ۱۹۴۴)

دیک اسمیت یکی از تجار، ماجراجویان و بشردوستان استرالیا است. دیک اسمیت اولین ثروت خود را از تجارت لوازم الکترونیکی بدست آورد و از آن برای پیشبرد استرالیا استفاده کرده است. او اولین کارخانه محصولات غذایی را راه اندازی کرد و جهت حمایت از شرکت‌هایی که صاحبان استرالیایی دارند میلیون‌ها دلار سرمایه‌گذاری کرده است.

او "استرالیایی سال" ۱۹۸۶ لقب گرفت و جایزه پیشرفت فنی و حفاظت محیط زیست را از آن خود کرد. او اولین کسی بود که با بالون بر فراز استرالیا و دریای تازمان سفر کرد. او به خاطر روحیه ماجراجویانه، موفقیت در کسب و کار، و عشق عمیق به استرالیا معروف است.

بازار

بازار نهادهای مالی با ثبات و مدرن، سیستم مالیاتی و مقررات تجاری استرالیا، باعث ثبات و اطمینان در فعالیتهای تجاری آن شده است. صنعت خدمات، شامل صنعت گردشگری، خدمات آموزشی و مالی، میزان زیادی از تولید ناخالص ملی استرالیا را تشکیل می‌دهند.

ثبات اقتصادی استرالیا مقصدی مورد توجه برای سرمایه گذاری خارجی شده است. بازار بورس استرالیا یکی از بزرگ‌ترین بازارهای بورس در منطقه آسیا-اقیانوسیه است.

تجارت

بزرگترین شرکای تجاری استرالیا کشورهای چین، ژاپن، ایالت متحده، کره جنوبی، سنگاپور، هند، نیوزیلند و انگلستان هستند. مهم‌ترین صادرات استرالیا زغال، سنگ آهک، گاز طبیعی و آموزش و خدمات توریسم است. اقتصاد باز بوده و تجارت همواره جزئی حیاتی از شکوفایی اقتصادی ما بوده است.

معدن کاری

استرالیا از نظر مواد معدنی مانند زغال سنگ، مس، گاز طبیعی مایع و املاح معدنی غنی است. تقاضا برای آنها در سراسر جهان بالا است.

استرالیا به عنوان یک شهروند جهانی

استرالیا به نقش خود به عنوان یک شهروند نمونه جهانی می‌بالد. استرالیایی‌ها این امر را با کمک به کسانی که در اطراف دنیا به خوش شانسی ما نیستند، نشان می‌دهند.

تلاش‌های بشر دوستانه و کمکهای بین المللی استرالیا

برنامه‌های امدادرسانی بین‌المللی دولت استرالیا، جهت کاهش فقر و دستیابی به رشد پایدار، از کشورهای در حال توسعه حمایت می‌کند. ما این حمایت از کشورهای منطقه و دیگر کشورهای جهان را از طریق کمک به مردم و دولت‌ها فراهم می‌کنیم.

استرالیایی‌ها در هنگام بروز حوادث طبیعی در کشور و یا خارج از آن، از خود سخاوت و بخشندگی فراوانی نشان می‌دهند. ما همچنین از طریق کمک‌های فردی و برنامه امداد استرالیا، به کشورهایی که پیوسته دچار رنج و بدبختی هستند کمک مالی می‌کنیم.

در سال ۲۰۱۸، دکتر ریچارد هریس و دکتر کرگ چالن دومین جایزه شجاعت استرالیا، ستاره شجاعت و همچنین مدال نشان استرالیا (OAM) را بابت تلاش‌های خود برای نجات ۱۲ نوجوان و مربی تیم فوتبال آنها از یک غار سیلاب‌زده در تایلند از آن خود کرد.

مشارکت فعال در نشست‌های بین المللی

استرالیا از اعضای فعال سازمان ملل متحد، از شروع بکار آن در ۱۹۴۵، بوده است. استرالیا از افرادی که بر طبق کنوانسیون پناهندگان سال ۱۹۵۱ سازمان ملل متحد، پناهنده شناخته می‌شوند، حمایت می‌کند. ما همچنین در ماموریت‌های برقراری صلح و عملیات بشردوستانه و امدادرسانی سازمان ملل متحد در کشورهای در حال توسعه مشارکت می‌کنیم و از فعالان سازمان فرهنگی، علمی و آموزشی سازمان ملل (یونسکو) هستیم.

در سال ۱۹۷۱، استرالیا به عضویت دائم سازمان توسعه و همکاری اقتصادی (OECD) درآمد. هدف OECD بهبود اقتصاد، شرایط اجتماعی و اشتغال در سراسر جهان و هم‌زمان، توسعه تجارت جهانی است.

استرالیا از همکاری نزدیکتر بین کشورهای منطقه آسیا-اقیانوسیه قویا حمایت می کند. استرالیا از اعضای فعال سازمان همکاری های اقتصادی آسیا-اقیانوسیه (APEC)، اجلاس شرق آسیا (EAS) و گردهمائی جزایر اقیانوس آرام (RIF) است. آن شریک گفتمان انجمن کشورهای جنوب شرق آسیا است و در نشست‌های منطقه‌ای آن شرکت می‌کند.

دکتر کاترین هاملین
(Dr Catherine Hamlin AC)
(متولد ۲۰۲۰-۱۹۲۵)

دکتر کاترین هاملین متخصص زنان است و به خاطر نجات زنان جوان اهل اتیوپی از زندگی رنج‌آورشان شهرت دارد. از سال ۱۹۵۹، کاترین هاملین در شهر آدیس آبابای اتیوپی برای کمک به زنانی که هنگام زایمان دچار جراحتی به نام "فیستول زایمان" می‌شوند، کار کرده است. زنانی که مبتلا به صدمات داخلی هستند قادر به کنترل کارکردهای جسمانی خود نیستند و تحقیر شده و از جامعه طرد می‌شوند.

دکتر هاملین و همسرش بیمارستان فیستول آدیس ابابا را تاسیس کردند. تلاش آنها باعث شد تا هزاران زن به خانه خود برگردند و به زندگی مملو از سلامتی و تندرستی ادامه دهند.

در سال ۱۹۹۵، دکتر کاترین هاملین بالاترین جایزه استرالیا، یعنی Companion of Order of Australia را از آن خود کرد.

برندگان جایزه نوبل استرالیا

استرالیا در زمینه تحقیقات علمی و پزشکی معروف است. استرالیایی‌های زیر در این رشته‌ها مدال برده‌اند.

- ## پروفسور ویلیام براگ (۱۹۴۲-۱۸۶۲) و لورنس براگ (۱۹۷۱-۱۸۹۰)، فیزک‌دان

پروفسور ویلیام براگ (پدر) و لورنس براگ (پسر)، برای خدمات‌شان در تجزیه ساختمان کریستال به وسیله اشعه ایکس، مشترکا برنده جایزه نوبل فیزیک سال ۱۹۱۵ شدند.

- ## سر هوارد والتر فلوری (۱۹۶۸-۱۸۹۸)، پاتولوژیست

متولد ادلید در استرالیای جنوبی، هاوارد فلوری جایزه نوبل فیزیولوژی یا پزشکی (مشترکا) سال ۱۹۴۵ را برای کشف پنیسیلین و اثر درمانی آن در بیماری‌های عفونی مختلف.

- ## سر فرانک مک فارلن برنت (۱۹۸۵-۱۸۹۹)، دانشمند رشته پزشکی و بیولوژیست

متولد ویکتوریا است، فرانک برنت جایزه نوبل فیزیولوژی یا پزشکی ۱۹۶۰ (مشترکاً) برای کشف تحمل ایمنی اکتسابی دریافت کرد.

- ## سر جان کارو اکلز (۹۷-۱۹۰۳)، فیزیولوژیست

جان اکلز در ملبورن به دنیا آمد و جایزه نوبل فیزیولوژی یا پزشکی (مشترکا) را در سال ۱۹۶۳ برای اکتشافاتش در مورد مکانیزم های یونی در تحریک و بازداری پوسته پیرامونی و مرکزی سلولهای عصبی دریافت کرد.

- ## سر برنارد کاتز (۲۰۰۳-۱۹۱۱)، فیزیکدان و بیوفیزیکدان

متولد آلمان است، برنارد کاتز در سال ۱۹۴۱ شهروند استرالیا شد. او جایزه نوبل فیزیولوژی یا پزشکی را در سال ۱۹۷۰ برای «کشفیات خود در زمینه انتقال دهندگان هومورال در ترمینال های عصبی و مکانیسم ذخیره، آزادسازی و غیرفعال کردن آنها دریافت کرد.

- ## پروفسور جان وارکاپ کورنفورت (۲۰۰۷-۱۹۱۷)، شیمی دان

جان کورنفورت در سیدنی به دنیا آمد و جایزه نوبل شیمی (مشترکا) ۱۹۷۵ را برای شبیه سازی شیمیایی واکنشهای آنزیمی با استفاده از کاتالیزور دریافت کرد.

- ## پروفسور پیتر دوهرتی (۱۹۴۰)، ایمیونولوژیست

پیتر دوهرتی در کوئینزلند بدنیا آمد و جایزه نوبل فیزیولوژی یا پزشکی ۱۹۹۶ (مشترکا) را برای اکتشافاتش در مورد ویژگی دفاع ایمنی به واسطه سلول دریافت کرد.

- ## پروفسور بری مارشال (متولد ۱۹۵۱)، متخصص گوارش و دکتر رابین وارن (متولد ۱۹۳۷)، پاتولوژیست

بری مارشال و رابین وارن مشترکاً برنده جایزه نوبل فیزیولوژی یا پزشکی سال ۲۰۰۵ برای کشف خود در زمینه «باکتری هلیکوباکتر پیلوری و نقش آن در بیماری زخم معده و تورم دستگاه گوارش» شدند.

- ## پروفسور الیزابت بلکبرن (متولد ۱۹۴۸)، بیولوژیست

الیزابت بلکبرن در هوبارت بدنیا آمد و جایزه نوبل فیزیولوژی یا پزشکی ۲۰۰۹ را مشترکا برای کشف چگونگی حفاظت کروموزومها بوسیله تلومرها و آنزیم تلومراز، دریافت کرد.

- ## پروفسور برایان پی. اشمیت (متولد ۱۹۶۷)، منجم

برایان پی. اشمیت جایزه نوبل فیزیک را در سال ۲۰۱۱ (مشترکاً) برای «کشف تسریع توسعه کهکشان از طریق مشاهدات ابرنواخترها» دریافت کرد.

این استرالیایی برنده جایزه نوبل ادبیات شد.

- ## پاتریک وایت (۹۰-۱۹۱۲)، رمان نویس و نمایشنامه نویس

در لندن در یک خانواده استرالیایی متولد شد. پاتریک وایت در سال ۱۹۷۳ برنده جایزه نوبل ادبیات برای هنر داستان سرایی حماسی و روان شناختی و معرفی قاره در ادبیات شد.

بخش شش

سرگذشت استرالیایی ما

سرگذشت استرالیایی ما

سرگذشت استرالیا توسط افراد و رویدادهای زیادی شکل گرفته است.

فرهنگ بومیان ابوریجینی و جزیره‌نشینان تنگَه تورس

نخستین ساکنان استرالیا بومیان ابوریجینی و جزیره‌نشینان تنگه تورس بودند که قدیمی‌ترین فرهنگ و سنن مستمر در جهان را دارند.

سوابق باستانشناسی نشان می‌دهد که بومیان ابوریجینی بین ۶۵۰۰۰ تا ۴۰۰۰۰ قبل به استرالیا رسیدند: البته، ابوریجینی‌ها معتقدند که آن‌ها در خلق داستان‌های این سرزمین نقش محوری دارند و داستان‌های خلقت آنها از آغاز زمان بوده است.

فرهنگ بومیان ابوریجینی و جزیره‌نشینان تنگَه تورس باورها و سنن کهنی دارد که امروز همچنان آنها را هدایت می‌کنند. آنها پیوند عمیقی با سرزمین خود دارند که در قصه‌ها، هنر و رقص آنها ابراز می شود.

زبان ها

پیش از استقرار بریتانیایی‌ها، بومیان ابوریجینی و جزیره نشینان تنگَه تورس به بیش از ۷۰۰ زبان و گویش صحبت می‌کردند. بیش از ۱۰۰ مورد از این زبان ها هنوز استفاده می شود، البته کم تر از بیست مورد آنها همچنان به کودکان منتقل می شود. تاریخ گفتاری فرهنگ‌های بومی بسیار مهم است، چرا که سرگذشت مردم و سرزمین آنها را نقل می‌کند

رویاپردازی

رویاپردازی فرآیندی است از معلومات، ایمان و عملکرد که راهنمای زندگی بومیان است.

روایت های رویاپردازی توسط والدین و بزرگترها به کودکان نقل می‌شود. این داستان ها به کودکان می آموزند که سرزمین آنها چگونه شکل گرفته و در آن سکنی گزیده اند. داستان ها همچنین درس های عملی ارزشمندی، مثل در کجای بیشه زار غذا بیابند، می دهد.

داستان های رویاپردازی با استفاده از موسیقی، ترانه ورقص نقل می شود. هنگامی که بومیان ابوریجینی و جزیره نشینان تنگه تورس به رقص و آواز می پردازند، آنها پیوند بسیار عمیقی با اجدادشان احساس می کنند.

انواع اولیه هنر بومی حکاکی یا نقاشی صخره و طراحی زمین بوده است. اهالی بخش‌های مرکزی استرالیا هنرهای بصری با استفاده از نقطه، دایره و نمادهای خاص فرهنگی خلق می کردند که نشانگر سرزمین و داستان‌های رویاپردازی است، در حالی که کسانی که در قسمت های شمالی استرالیا هستند پیکره انسان، حیوان، نمادها و ارواح را نقاشی می کردند.

امروز "رویا"همچنان برای بومیان از اهمیت برخوردار است.

هنر ابوریجینی کاکادو

اولین اروپایی ها در استرالیا

اکتشاف اولیه اروپایی ها

در قرن ۱۷، کاوشگران اروپایی بخشهایی از آنچه "سرزمین ناشناختهٔ استرالیا (‘Terra Australis Incognita’) نام داشت را کشف کردند. در سال ۱۶۰۶، یک هلندی تباری به نام ویلم جانسزون نیمه غربی شبه جزیره کیپ یورک در شمالی ترین نقطه استرالیا را نقشه‌برداری کرد. در همین زمان، یک کشی اسپانیایی که فرماندهی لوییس وائظ دتورس پرتغالی از تنگه شمالی واقع در شمال قاره عبور کرد.

بعدها در دهه ۱۶۰۰، دریانوردان هلندی سواحل استرالیای غربی را کشف کرده و آن را "هلند نو" نامگذاری کردند.

در سال ۱۶۴۲، آبل تازمان Abel Tasman سواحل سرزمینی جدید را کشف کرد و اسم آن را "سرزمین وان دیمن" (تازمانیای کنونی) گذاشت. او همچنین هزاران مایل از سواحل استرالیا را نقشه برداری کرد. نقشه ناتمام هلند نوی او نشانگر اعتقاد او به متصل بودن این سرزمین به پاپوا گینه نو در شمال است.

ویلیام دامپییر نخستین مرد انگلیسی بود که به خاک استرالیا پا نهاد. در سال ۱۶۸۴، او در سواحل شمال غربی پیاده شد. از آن جا که سرزمین خشک و غبار آلود بود، او آنجا را برای سکونت و تجارت مناسب نیافت.

نقشه هلند نوی آبل تازمان ۱۶۴۴، Abel Tasman

کاپیتان جیمز کوک Captain James Cook

ساحل شرقی استرالیا به وسیلهٔ اروپائیان کشف نشده بود تا این که جیمز کوک انگلیسی در سال ۱۷۷۰ با کشتی خود بنام "اندوور" به آن رسید. دولت بریتانیا کوک را برای سفر دریایی اکتشافی به جنوب اقیانوس آرام فرستاده بود. او ساحل شرقی را نقشه برداری کرد و در خلیج بوتانی، واقع در جنوب شهر سیدنی کنونی پیاده شد. جیمز کوک نام این سرزمین را "نیو سات ویلز" گذاشت و به نیابت از پادشاه جورج سوم ادعای مالکیت آن را کرد.

حمل و نقل مجرمین

از آنجا که اولین ساکنان اروپایی اکثرا مجرم بودند، استرالیا کشوری منحصر به فرد به شمار می‌رود. پس از استقلال ایالت متحده امریکا، بریتانیای کبیر دیگر نتوانست مجرمین خود را آنجا بفرستد و زندان‌های بریتانیا شلوغ شده بودند. در سال ۱۷۸۶، بریتانیای کبیر تصمیم گرفت مجرمین را به مستعمر جدید نیو سات ویلز بفرستد.

نخستین مستعمره

اولین فرماندار مستعمره نیو سات ویلز، کاپیتان آرتور فیلیپ بود. او اولین ناوگان شامل ۱۱ کشتی را در ۲۶ ژانویه ۱۷۸۸، بی‌خطر از بریتانیا به آن سوی جهان در خلیج سیدنی هدایت کرد. ما سالگرد این روز را به نام "روز استرالیا" هر ساله جشن میگیریم.

اولین ناوگان ازبریتانیا حرکت و در سال ۱۷۸۸ وارد خلیج سیدنی شد

سال‌های آغازین اسکان

سال‌های آغازین اسکان و استقرار بسیار سخت بود. فرماندار فیلیپ برای اطمینان از اینکه مردم از گرسنگی تلف نشوند، غذا را بین همه، حتی خود و افسرانش، به طور مساوی جیره‌بندی کرد. عقل سلیم و اراده او باعث شد تا مستعمره در سال‌های سخت اولیه به حیات خود ادامه دهد.

در اوایل دوره اسکان، مجرمین سخت کار می کردند. مجرمینی که دوران محکومیت خود را به پایان می‌رساندند، زنان و مردان آزادی بودند که برای کار و تشکیل خانواده به جامعه ملحق می‌شدند.

فرصت‌های جدید

اولین ترکیب جمعیتی اروپائیان استرالیا شامل انگلیسی ها، اسکاتلندی ها، اهالی ویلز و ایرلندی ها می شد. اسکاتلندی‌ها، اهالی ویلز و ایرلندی‌ها در گذشته با انگلیس در جنگ بودند، ولی در استرالیا این چهار گروه با مسالمت در کنار یکدیگر زندگی و کار می‌کردند.

مجرمین فعلی و مجرمین سابق فرصت‌های جدیدی را در مستعمره پیدا کردند. چیزی نگذشت که برخی از مجرمین سابق کسب و کار خود را راه اندازی کرده و تاجر شدند. مجرمین سابق دیگری نیز به عنوان کشاورز، صنعتگر، مغازه دار و صاحب میخانه در پیشه‌های خود موفق بودند.

کارولین چیزهام (۷۷-۱۸۰۸)

کارولین چیزهام از رهبران طلب اجتماعی بود که وضعیت زنان مجرد را در مستعمرات اولیه را بهبود بخشید. در سال ۱۸۳۸، کارولین به همراه شوهرش، که افسر ارتش بود، و پنج فرزندش به استرالیا آمد. او به زنان مهاجری که در خیابان‌های سیدنی زندگی می‌کردند کمک کرد. در عرض چند سال، او در سراسر مستعمره تعداد ۱۶ اقامتگاه مخصوص مهاجرین زن به راه انداخت.

کارولین به سختی تلاش کرد تا شرایط زندگی در کشتی‌های حامل مسافرین به مستعمره را بهبود بخشد. او همچنین برای شکستن چرخه فقر و وابستگی، اقدام به تهیه وام برای افراد بی بضاعت کرد.

امروزه بسیاری از مدارس استرالیا بنام کارولین چیزهام نامگذاری شده‌اند. او به "دوست مهاجران" مشهور شد و یاد او برای کمک خستگی ناپذیرش به مردم برای شروع زندگی جدید، در خاطره‌ها ماندگار است.

فرماندار مک کواری

همانند فرماندار فیلیپ، فرماندار لاکنان مک کواری (Lachlan Mcquarie) از جایگاه ویژه‌ای در تاریخ ما برخوردار است. او بین سال‌های ۱۸۱۰ و ۱۸۲۱ فرماندار مستعمره نیوسات ویلز بود و آن را به عنوان یک سکونت‌گاه آزاد و نه یک مستعمره برای مجرمان توسعه داد. او فعالیتهای کشاورزی را توسعه داده و جاده‌ها و تسهیلات عمومی جدیدی ساخت و اکتشاف استرالیا را ترغیب کرد.

فرماندار مک کواری، همچنین در آموزش و پرورش سرمایه‌گذاری کرد و به حقوق مجرمین سابق ارج نهاد. او برخی از مجرمین سابق را به عنوان قاضی و کارمند دولت بر سر کار گذاشت.

فرماندار مک کواری به خاطر تغییرات مثبتی که در مستعمره ایجاد کرد، در تاریخ جایگاه خاصی دارد. دانشگاه مک کواری در نیو سات ویلز به افتخار او نامگذاری شده است.

میراث مجرمیت

پس از اتمام دوران فرمانداری مک کواری، به این نتیجه رسیده شد که پست فرمانداری قدرت زیادی را در دست یک فرد می‌گذارد و در نتیجه، شورای قانون‌گذاری نیو سات ویلز در سال ۱۸۲۳، برای راهنمایی فرماندار بعدی و اصلاح مستعمره تشکیل شد.

بریتانیای کبیر فرستادن مجرمین به نیو سات ویلز را در سال ۱۸۴۰، تازمانیا را در ۱۸۵۲ و استرالیای غربی را در سال ۱۸۶۸ متوقف کرد. در کل، بیش از ۱۶۰۰۰۰ مجرم به استرالیا منتقل شدند. جدایی بین مجرمین سابق و ساکنان عادی بتدریج از بین رفت. از دهه ۱۸۵۰، مستعمره نشینان امور حکومتی را خود به دست گرفتند و می‌خواستند جوامعی مورد احترام و مقبول تشکیل دهند. بسیاری از استرالیایی‌ها به میراث مجرمیت خود افتخار می‌کنند.

ابوریجینی‌ها و جزیره نشینان تنگه تورس بعد از اسکان اروپاییان

در سال ۱۷۸۸ یعنی در آغاز اسکان اروپاییان، تخمین زده شده است که حدود ۷۵۰۰۰۰ تا ۱/۴ میلیون ابوریجینی و جزیره‌نشین تنگه تورس در استرالیا زندگی می‌کردند. این تعداد شامل ۲۵۰ گروه قومی مستقل و بیش از ۷۰۰ گروه زبانی می‌شد.

وقتی آنها برای نخستین بار در استرالیا استقرار یافتند، دولت بریتانیا پیمانی با مردم ابوریجینی انعقاد نکرد. مقامات بریتانیایی معتقد بودند که آنها قانون مجاز به اشغال سرزمین بودند.

ابوریجینی‌ها و جزیره‌نشینان تنگه تورس اقتصاد و پیوند کهن و مداوم خود را با سرزمین داشتند. جایی که آنها زمانی با قوانین خود در آن‌جا زندگی می‌کردند، ولی اکنون مجبور بودند قوانین تازه‌واردین را بپذیرند. از تازه‌واردین دعوت نشده بود و عموماً به آنها خوشامد گفته نمی‌شد.

زندگی ابوریجینی‌ها و جزیره‌نشینان تنگه تورس با ورود استعمارگران بریتانیایی به شدت تغییر کرد. وقتی استعمارگران سعی داشتند نظم اجتماعی، اقتصادی و مذهبی جدیدی تحمیل کنند، زندگی‌هایی از دست رفت و زمین‌هایی گرفته شد. حیوانات، گیاهان و بیماری‌های جدیدی معرفی شد.

به فرمانداران اولیه گفته شده بود که به ابوریجینی‌ها آزار نرسانند، ولی ساکنین بریتانیایی به زمین‌های ابوریجینی هجوم آورده و بسیاری از ابوریجینی‌ها کشته شدند. ساکنین معمولا برای ارتکاب جنایات مشابهی مجازات نمی‌شدند.

بعضی از ابوریجینی‌ها و ساکنین اروپایی با مسالمت در کنار هم زندگی می‌کردند. برخی از ساکنین اروپایی مردم ابوریجینی را برای کار در مزارع پرورش گوسفند و گاو استخدام می‌کردند. فرماندار مک کواری به ابوریجینی‌ها زمین خودشان را به آنها برای کشاورزی اعطاء کرد و مدرسه‌ای برای کودکان ابوریجینی ساخت. با این حال، تعداد کمی از ابوریجینی‌ها به راه و روش زندگی ساکنان اروپایی تمایل داشتند و نمی‌خواستند سنت‌های فرهنگی خود را از دست بدهند.

بسیاری از ابوریجینی‌ها در نبرد به خاطر زمین کشته شدند. اگرچه تعداد دقیق مشخص نیست، اما تخمین زده می‌شود که هزاران ابوریجینی کشته شدند. حتی تعداد بیش‌تری از ابوریجینی‌ها در نتیجه بیماری‌هایی مردند که اروپایی‌ها به کشور آورده بودند. جان باختن ابوریجینی‌ها بسیار فجیع بود.

نقطه عطف تاریخی

اکتشافات درون مرزی

استعمارگران اولیه در ایالت نیو سات ویلز با مشکالت زیادی روبرو بودند. ابوریجینی‌ها یاد گرفته بودند که چطور در این طبیعت خشک زندگی کنند و آن را در کنترل خود بگیرند، اگرچه آنها هم در مواقع خشکسالی رنج فراوان بردند.

اولین مانع بزرگی که اولین کاشفان سرزمین درون مرزی سیدنی با آن روبرو شدند، کوه‌های آبی (رشته کوه‌هایی در ۵۰ کیلومتر غرب سیدنی) بودند. در سال ۱۸۱۳، سه مرد به نام‌های گریگوری بلاکسلند، ولیام چارلز ونتورث و ولیام لاسون بالاخره توانستند از این رشته کوه‌ها بگذرند. امروز جاده‌ها و خطوط راه‌آهن در سرتاسر رشته‌کوه‌های آبی هنوز در همان مسیرهایی است که آنها پیمودند.

آنسوی این کوه‌ها، کاوشگران به سروزمین باز و مناسب برای پرورش گوسفند و گاو راه یافتند. ولیکن، کمی به سمت مناطق داخلی، آنها با سرزمینی خشک و بایر مواجه شدند.

کاشفان اروپایی برای پیدا کردن آب و حمل غذای کافی برای زنده ماندن با مشکل مواجه شدند. کاوشگر آلمانی‌تبار، لودیوگ لاک هارد (Ludwig Leichhardt)، در حین سفر از شرق به غرب قاره در سال ۱۸۴۸ ناپدید شد.

در ۱۸۶۰ بورک (Burke) و ویلز (Wills)، بمنظور پیمودن استرالیا از جنوب تا شمال، از ملبورن حرکت کردند. آنها گروه کاوشگر بزرگی را هدایت می‌کردند، ولی پیمودن این مسیر برایشان بسیار دشوار بود. بورک و ویلز بیشه و بیابان‌گردان با تجربه‌ای نبودند. ابوریجینی‌های یاندرووواندها (Yandruwandha) که در این امر مهارت داشتند به آنها کمک کردند، ولی با این حال هر دو کاوشگر در سفر بازگشت جان باختند. اگرچه آنها در تکمیل سفر کاوشگری خود ناکام ماندند، سرگذشت آنها در ادبیات و هنر به یاد مانده است. این نمونه غم‌انگیزی از طبیعت خشن سرزمین ماست.

ساکنان و پیشگامان

حتی وقتی ساکنان مهاجر زمین خوب داشتند نیز زندگی بسیار سخت بود. پس از دوران خشکسالی و سیل، مهاجران وسایل معاش خود را از دست می‌دادند و کشاورزان اغلب مجبور بودند از نو شروع کنند. با این حال، مردم دوباره سربلند می‌کردند و مبارزه می‌کرند. عبارت «مبارز استرالیایی" نماد روحیه مبارزه و مقاومت استرالیایی است. پیشگامان بخاطر اراده و شهامت‌شان در روزهای سخت مورد احترام هستند. زنان اغلب هنگام غیبت یا درگذشت مردانشان مدیریت کسب و کار و یا مزرعه را به عهده می‌گرفتند.

در طول این سال‌های سخت اولیه بود که روحیه استرالیایی همیاری و رفاقت آغاز شد. این روحیه در بین مردانی که به "آوتبک" outback برای پشم‌چینی گوسفندان و هدایت گله سفر می کردند، بسیار قوی بود. مهاجرین همچنین در سختی‌ها به هم کمک می‌کردند. این سنت همچنان بخش مهمی از زندگی استرالیایی است.

هجوم طلا

کشف طلا در نیو سات ویلز در اوایل سال ۱۸۵۱ به عنوان کشفی که ملت را متحول کرد توصیف شده است. کمی بعد، طلا در ویکتوریا، مستعمرۀ تازه به استقلال رسیده کشف شد.

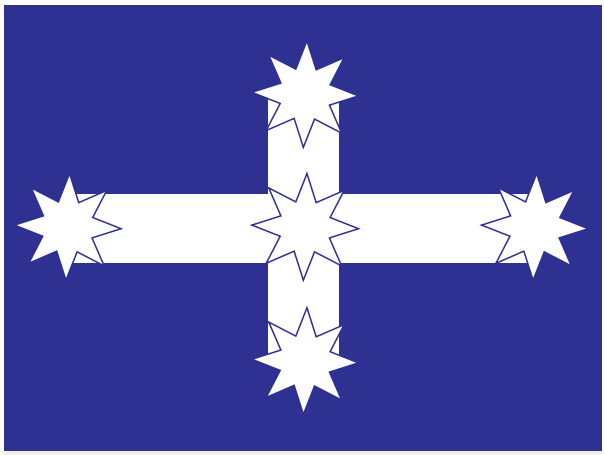
در اواخر سال ۱۸۵۲، ۹۰۰۰۰ نفر از سراسر استرالیا و جهان در جستجوی طلا به ویکتوریا آمدند.

از شورش یوریکا به عنوان بزرگترین لحظۀ دموکراتیک در تاریخ استرالیا یاد می‌شود. نیروهای دولتی با معدنچیان طلا در هنگام اخذ هزینه مجوز استخراج طلا با خشونت رفتار می‌کردند. در ۱۱ نوامبر ۱۸۵۴، حدود ۱۰۰۰۰ نفر در بیکری هیل (Bakery Hill)، بالارات (Ballarat) به منظور تعیین منشوری برای حقوق اساسی دموکراتیک از جمله حذف هزینه سنگین مجوز و امکان رای دادن به نمایندگان در پارلمان ویکتوریا گردهم آمدند.

بعد از آن «حصار یورکا» در محل حفاری یورکا ساخته شد. آن‌جا بود که حفاران در کنار یک پرچم شورش (که صلیب جنوب را به تصویر می‌کشید) سوگند یاد کردند که با یک‌دیگر متحد مانده و برای حقوق و آزادی خود بجنگند. در صبح روز ۳ دسامبر ۱۸۵۴، مقامات دولتی سربازان را برای حمله به حصار فرستادند. بعد از نبردی کوتاه، حفاران طلا مغلوب شدند و حدود ۳۰ نفر کشته شدند.

رهبران شورش به جرم خیانت به کشور به محاکمه شدند ولی هیچ هیئت منصفه‌ای تن به محکومیت آنان نمی‌داد. کمیسیونی سلطنتی، دولت را مقصر شناخت و تن به خواسته‌های بسیاری از معدنچیان از جمله دستیابی به نماینده سیاسی داد. در طول یک سال پیتر لیلور، رهبر شورشیان به عضویت پارلمان ویکتوریا درآمد.

در طول سالهای متمادی، شورش یوریکا نمادی از اعتراض و باور ما به فرصت عادلانه بوده است.

پرچم یورکا

هجوم طلا، استرالیا را از بسیاری جهات متحول کرد. در طی سالهای هجوم طلا، جمعیت کل استرالیا از ۴۳۰۰۰۰ نفر در سال ۱۸۵۱ به ۱/۷ میلیون نفر در سال ۱۸۷۱ افزایش یافت. در دهه ۱۸۵۰، نخستین خطوط راه آهن و تلگراف برای برقراری ارتباط بین جمعیت در حال رشد، ساخته شد.

ذخایر عظیم طلا در همه مستعمرات به استثنای استرالیای جنوبی یافت شد. اقتصاد در حال شکوفایی بود و طلا به عنوان با ارزش‌ترین محصول صادراتی جایگزین پشم شد. در حدود سال ۱۸۹۰ ، استرالیا احتمالاً بالاترین سطح کیفیت زندگی در دنیا را دارا بود.

متصرفین غیرقانونی و کشاورزان

از همان روزهای آغازین مستعمرات، افرادی معروف به "متصرفین غیرقانونی" بخش گسترده‌ای از زمین‌های کشاورزی را به اشغال در آورده بودند. اگرچه آنها وجهی برای زمین نپرداخت بود، اما متصرفین غیرقانونی خود را مالک زمین می‌دانستند. پس از پایان اولین هجوم طلا، نزاع شدیدی برای بازپس‌گیری این زمین‌ها از دست متصرفین غیرقانونی در گرفت.

دهه ۱۸۶۰، دولت تصمیم گرفت زمینهای متصرفین غیرقانونی‌های به کارگران و خانواده آنها برای کشاورزی بفروشد. متصرفین غیرقانونی کوشیدند تا آنجا که می‌توانند این زمین‌ها را برای خود نگه دارند.

تا زمان راه‌اندازی راه‌آهن از بازار، کشاورزان جدیدی که مزرعه آنها دور از بازار بود با محیط سختی روبرو بودند. فرصت دستیابی به دستمزد بالا در شهرها همواره کار به روی زمین و دستمزد ناچیز آن را نا مطلوب کرده بود.

سنت استرالیایی اختراع ماشین‌آلات برای ساده‌تر کردن کشاورزی در جنوب استرالیا آغاز شد. برای مثال، دستگاه شخم پرشی (دهه ۱۸۷۰)، این امکان را فراهم کرد که زمین ناهموار به راحتی برای کشت محصولات تمیز و آماده شود.

مهاجرت در دهه ۱۸۰۰

در اوایل دهه ۱۸۰۰، مهاجرین انگلیسی، اسکاتلندی، ایرلندی و اهالی ویلز بزرگترین گروه مهاجرین را تشکیل می‌دادند. بیش‌تر تفریح، فعالیتهای فرهنگی و انجام فرائض مذهبی استرالیا مشابه همان فعالیت‌ها در بریتانیای کبیر بود. با این حال، گروه کوچکی از مهاجرین اروپایی و اسیایی نیز وجود داشتند. ورود اروپائیان در دهه ۱۸۰۰ شامل ایتالیایی‌ها، یونانی‌ها و لهستانی‌ها، اهالی مالت و روس‌ها و نیز مهاجرین فرانسوی بود که در صنعت شراب‌سازی کار می‌کردند. این‌ها مردانی جوان جویای کار و ثروت، یا دریانوردانی بودند که از کشتی‌هایشان گریخته بودند.

مهاجرین چینی بعد از ۱۸۴۲ آغاز به ورود به استرالیا کردند و بعد از کشف طلا تعداد آنها افزایش یافت. این تنش‌های نژادی در زمین‌های طلا گاهی منجر به آشوب علیه چینی‌ها می‌شد که آشوب شهر بندیگو در سال ۱۸۵۴ یکی از آنها بود. تنش‌های نژادی به اعمال نخستین محدودیت‌های مهاجرتی در ویکتوریا در سال ۱۸۵۵ و نیوسات ویلز در سال ۱۸۶۱ منجر شد.

پس از هجوم طلا در دهه ۱۸۵۰، اکثر چینی‌ها به کشورشان بازگشتند. از جمله چینی‌هایی که ماندند، باغبان‌هایی بودند که محصولات خود مانند سبزیجات و میوه‌جات تازه را در بازارهای مناطقی که با کمبود آب مواجه بود، می‌فروختند.

از سال‌های ۱۸۶۰، مردمی از ایران، مصر و ترکیه برای راندن کاروان‌های شتر در مناطق "آوتبک" outback به استرالیا آمدند. آنها و شتربانان هندی به علت طرز لباس پوشیدن مشابه و باورهای مذهبی مشترک، سرسرانه "افغان" خوانده می‌شدند. این شتربانان به عنوان پیشگامان درون مرزی شناخته می‌شدند.

هندی‌ها و جزیره‌نشینان اقیانوس آرام نیز بودند که اغلب با دستمزد ناچیز و شرایط بد در کوئینزلند در صنعت شکر و موز فعالیت می‌کردند.

از دهه ۱۸۸۰، کارگران لبنانی وارد استرالیا شدند. بسیاری از لبنانی‌ها در صنایع پارچه و پوشاک مشغول کار شدند. بیش‌تر آنها در صنایع پارچه و لباس کار می‌کردند و خانواده‌های لبنانی مالک بیش‌تر پارچه‌فروشی‌ها در کشور استرالیا بودند.

شترسواران «افغان» در استرالیای اوتبک (دورافتاده)

مناطق حفاظت شده ابوریجینی

پس از جنگ‌های اولیه بین ابوریجینی‌ها و مهاجرین بر سر زمین، ابوریجینی‌ها در حاشیه‌های جامعه زندگی می‌کردند. برخی با دستمزدی کم در مراتع پرورش گوسفند و ایستگاه های گله‌داری کار می‌کردند و اغلب نیز دستمزد آنها پرداخت نمی‌شد. دولت‌های مستعمرات مناطق حفاظت شده‌ای را برای زندگی ابوریجینی‌ها برپا کردند، ولی این مناطق به ابوریجینی‌ها اجازه نمی‌داد تا به زندگی سنتی خود ادامه دهند. برای مثال، آنها نمی‌توانستند آزادانه شکار کرده و به میل خود توشه جمع کنند.

در اواخر دهه ۱۸۰۰، دولت‌های مستعمراتی حقوق ابوریجینی و جزیره‌نشینان تورس را از آنها سلب کردند. آنها به ابوریجینی‌ها امر می‌کردند که در کجا زندگی کنند و با چه کسی می‌توانند ازدواج کنند. آنها بسیاری از کودکان ابوریجینی را از والدین‌شان جدا کرند و آنها را به خانواده‌های "سفید" یا به یتیم‌خانه‌های دولتی فرستادند. این سیاست‌ها تا اواسط قرن ۲۰ ادامه داشت. موضوع این «نسل‌های سرقت رفته» عامل اندوهی بزرگ برای بسیاری از ابوریجینی‌ها و جزیره‌نشینان تنگه تورس و دیگر استرالیایی‌ها است و در سال ۲۰۰۸ موضوع عذرخواهی ملی در پارلمان استرالیا شد.

حق رأی برای زنان

"زنان هواخواه حق رأی" مفهومی بود که در سراسر دنیا به زنانی که برای حق رأی در انتخابات فعالیت می کردند، اطلاق می‌شد. طی دهه ۱۸۸۰ و ۱۸۹۰، هر مستعمره حداقل یک گروه "هواخواه حق رآی زنان " خود را داشت. "زنان هواخواه حق رأی" هزاران امضا برای دادخواستهای خود جمع‌آوری کردند تا به پارلمان مستعمره خود عرضه کنند.

زنان استرالیای جنوبی سرانجام حق رأی دادن و انتخاب شدن برای پارلمان در انتخابات را در سال ۱۸۹۵ بدست آوردند. زنان استرالیای غربی حق رآی دادن در انتخابات را در سال ۱۸۹۹ به دست آوردند.

در سال ۱۹۰۲، استرالیا اولین کشوری بود که حق رأی و حق انتخاب شدن برای پارلمان را به زنان اعطاء کرد. حق رأی در انتخابات به ابوریجینی‌ها و جزیره‌نشینان تورس تا سال ۱۹۶۲ داده نشد.

ادیث کوان (Edith Cowan) نخستین نماینده زن پارلمان بود که در سال ۱۹۲۳ به عضویت در پارلمان استرالیا غربی انتخاب شد. در سال ۱۹۴۳، انید لیونز (Enid Lyons)، اولین زنی بود که به پارلمان استرالیا راه یافت.

کاترین اسپنسر (۱۹۱۰-۱۸۲۵)

کاترین اسپنس نویسنده، سخن‌ران، مدافع حقوق و حق رای زنان بود. کاترین اسپنس از اسکاتلند به استرالیا مهاجرت کرد و کتب درسی، رمان‌های فراروانی در مورد نزندگی استرالیایی نوشت که برنده جوایزی شدند.

او در برپایی تشکیلاتی برای کمک به کودکان بی‌خانمان همکاری کرد و از برخی مهدکودک‌ها و دبیرستان‌های دخترانه حمایت می‌کرد.

او نخستین نامزد زن پارلمان بود. اگرچه او آرای بسیاری را به خود اختصاص داد، ولی موفق به تصاحب کرسی نشد. در سال ۱۸۹۱، او نایب رئیس لیگ زنان هواخواه حق رأی استرالیای جنوبی شد.

کاترین اسپنس نماد چیزی بود که زنان، حتی در دوران محدودیت، می‌توانستند به آن دست یابند.

فدراسیون

اگرچه مستعمره‌ها جدا از هم توسعه یافته بودند، اما در اواخر قرن ۱۹ نوعی احساس مشترک تعلق ملی رشد کرده بود.

در اواخر قرن ۱۹، دو بار تلاش شد تا مستعمرات با هم متحد شوند. در سال ۱۸۸۹، سرهنری پارکس (Sir Henry Parkes) تشکیل یک ملت جدید قدرتمند را مطرح کرد. در سال ۱۸۹۰ کنفرانس فدراسیون استرالیا برای بحث درباره ایده یک فدراسیون استرالیایی برگزار شد.

پس از مدتی تأخیر، در سال ۱۸۹۳ حرکت به سوی تشکیل فدراسیون سرعت بیش‌تری گرفت. رأی دهندگان اعضای کنوانسیون قانون اساسی بعدی را انتخاب کردند. رای‌دهندگان در دو نوبت در رفراندم شرکت کرده و به نفع قانون اساسی جدید رأی دادند.

دولت بریتانیا موافقت خود را نسبت به ایجاد دولت مستقل استرالیایی اعلام کرد. ادموند بارتون که جنبش فدراسیونی نیو سات ویلز را هدایت کرده بود، در ۱ ژانویه ۱۹۰۱، اولین نخست وزیر استرالیا شد. دولت او در حضور خیل جمعیت در سنتنیال پارک سیدنی سوگند یاد کرد.

اکنون، استرالیا یک ملت در قالب امپراطوری بریتانیا بود. تا سال ۱۹۳۱، هنوز دولت اختیار کامل خود را در امور دفاعی و سیاست خارجی کسب نکرده بود. تا زمان تصویب قانون تابعیت استرالیا در سال ۱۹۴۸، استرالیایی‌ها سوژه‌های بریتانیایی بودند نه شهروندان استرالیا. اگرچه احساسات ناسیونالیستی رشد کرده بود، ولی احساس هویت انگلیسی هنوز قویتر بود.

روز فدراسیون در بریزبینف ۱۹۰۱

ادیت کووان (Edith Cowan) (۱۹۳۲-۱۸۶۱)

ادیث کوان اولین زنی بود که برای عضویت در پارلمان استرالیا منصوب شد و تصویر او در اسکناس پنجاه دلاری استرالیا هست.

ادیث در جنبش رای زنان مشهور بود و مبلغی پیشرو برای آموزش عمومی و حقوق کودکان بود. ادیث در سال ۱۹۱۵ به مقام دادرس و در سال ۱۹۲۰ به مقام قضاوت نایل شد. در سال ۱۹۲۱، ادیث برای عضویت در مجلس قانونگذاری استرالیای غربی به عنوان عضو حزب ناسیونالیست انتخاب شد.

تولد احزاب سیاسی

در دهه ۱۸۸۰، کارگران در استرالیا اتحادیه‌های صنفی قدرتمندی تشکیل داده بودند. در دوران سخت رکود اقتصادی و خشکسالی، این اتحادیه‌ها به منظور حفظ دستمزد و شرایط کاری دست به اعتصاب می‌زدند.

در سال ۱۸۹۱، این کارگران یک حزب سیاسی، حزب کارگر را تاسیس کردند. نخستین وظیفه حزب کارگر بهبود دستمزد و شرایط کاری کارگران بود. طبقه متوسط مردم با رفاه بیشتری از طبقه کارگر زندگی می‌کردند، ولی وضعیت کارگران را درک می‌کرند. هیئت‌های رسمی برای تعیین دستمزد و جلوگیری از اعتصاب تشکیل شد. در ۱۹۰۷، دادگاه مصالحه و داوری کامنولث حداقل دستمزد را در سطحی تعیین کرد که یک مرد شاغل، همسر و سه فرزندانش بتوانند در رفاه ساده زندگی کنند.

ذر سال ۱۹۱۰، اولین نسخه حزب لیبرال تشکیل شد. این حزب در طول سالیان، اسامی زیادی مثل حزب ملی‌گرا و حزب استرالیای متحد داشت. در سال ۱۹۴۴، حزب لیبرالی که امروز می‌شناسیم توسط سر رابرت منزیز تاسیس شد که طولانی‌ترین دوره نخست وزیری در استرالیا را داشت.

پس از جنگ جهانی اول، "حزب شهرستان‌ها" Country Party به منظور حمایت از خواسته‌های کشاورزان تأسیس شد این حزب اکنون حزب ملی نامیده می‌شود و معمولا در ائتلاف با حزب لیبرال فعالیت می‌کند.

قانون محدودیت‌های مهاجرت مصوب ۱۹۰۱

هنگام تصویب قانون محدودیت مهاجرت در دسامبر ۱۹۰۱، سیاست 'استرالیای سفید' به قانون تبدیل شد. این قانون ورود مهاجرین مردم غیر سفیدپوست را برای کار دراسترالیا و مهاجرت به استرالیا را محدود می‌کرد.

افرادی که پیشینه غیر اروپایی داشتند باید امتحان دیکته شامل ۵۰ لغت به زبانی اروپایی می‌دادند. اعضای اتاق بازرگانی چین، وکیل مدافع ویلیام آه کت (William Ah Ket) و تجار چینی برجسته دست به اعتراض عمومی زدند، ولی موفق به تغییر قانون نشدند.

مهاجران اروپایی در فدراسیون جدید استرالیا امتیاز داشتند. البته، نقش فرهنگی چینی‌ها، هندی‌ها و اهالی جزیره اقیانوسیه و خاورمیانه پیش‌تر تبدیل به بخشی از هویت اجتماعی استرالیا شده بودند.

دروثی مک کلار (۱۸۸۵-۱۹۶۸)

دروثی مک کلار شاعری است که او را به خاطر شعر My Country می شناسند که اول بار در سال ۱۹۰۸ منتشر شد و مصرع "I love a sunburnt country" در یادها مانده است. اشعار او شعر تصویر طبیعت محسوب شده و او از تجربیات خود در مزارع برادرش در نزدیکی گونه‌دا، شمال غرب نیو سات ویلز الهام گرفته شده است.

در سال ۱۹۶۸، دروثی به علت نقش خود در ادبیات استرالیا، به عنوان عضو Order of the British Empire منصوب شد.

جنگ جهانی اول (۱۸-۱۹۱۴)

به غیر از درگیری‌های کوچک بین مهاجرین و ابوریجینی‌ها، استرالیا به طرز چشمگیری کشوری آرام بوده است. هیچگونه جنگ داخلی یا انقلاب به وقوع نپیوسته است.

نسل‌های استرالیایی بسیار به امپراطوری بریتانیا وفادار ماندند.

استرالیا به عنوان یک پایگاه اروپایی نزدیک آسیا، به ویژه زمانی که ژاپن ابرقدرت شد احساس خطر کرد. ما برای دفاع از استرالیا متکی بر امپراطوری بریتانیا و توان نیروی دریایی آن بودیم. استرالیا برای نیرومندی و پایداری امپراطوری بریتانیا و حفاظت از خود در هر دو جنگ جهانی جنگید.

در ۱۹۱۴، سربازان استرالیایی درگیر جنگ جهانی اول شدند و در سال ۱۹۱۵ به متحدین آلمان در ترکیه حمله کردند. حمله به بخشی از شبه‌جزیره گالیپولی به نیروهای استرالیایی و نیوزیلندی (آنزاک) اختصاص یافت.

آنها در حالی که نیروهای ترک به آنها تیراندازی می‌کردند، باید از صخره‌های شیبدار بالا می‌رفتند. به هر طریق، آنها به بالای صخره رسیدند و سنگر گرفتند ولی تعداد زیادی از مردان جوان کشته شدند. استرالیایی‌ها در وطن بسیار به روحیه انزک افتخار کردند.

بعد از گالیپولی، نیروهای استرالیایی در جبهه غربی فرانسه و بلژیک جنگیدند. در اینجا بود که آنها به نام سنگرکنان معروف شدند، چرا که زمان زیادی را صرف کندن و بازسازی سنگرها می‌کردند. تحت فرماندهی ژنرال جان موناش (General John Monash)، سنگرکنان استرالیایی به پیروزی‌های بزرگی در آخرین نبردها در مقابل آلمان رسیدند و تحسین فرانوسیان را که به آنها کمک می‌کردند را برانگیختند.

سربازان مرد و زن استرالیایی در خاورمیانه نیز خدمت کردند و در عملیات دفاع از کانال سوئز و تسخیر شبه جزیرۀ سینا توسط متفقین و فلسطین نیز شرکت کردند.

سیمپسون و الاغش — جان سیمپسون کرک پاتریک (۱۸۹۲-۱۹۱۵)

سرباز جان سیمپسون در گالیپولی خدمت می‌کرد و به عنوان حامل برانکار آمبولانس در یگان پزشکی بود. حمل برانکار از میان تپه‌ها و دره‌ها دشوار بود. برخلاف مقررات نظامی او از یک الاغ به نام دافی برای حمل سربازان مجروح به محل ایمن استفاده می‌کرد.

شب و روز، ساعت به ساعت، سیمپسون و الاغ او جان خود را در تردد بین جبهه واردوگاه ساحلی به خطر می‌انداختند.

سرباز جان سیمپسون در روز ۲۵ آوریل ۱۹۱۵ وارد گالیپولی شده بود. او تنها چهارهفته به دست تیربار دشمن کشته شد. سربازان دیگر در اردوگاه ساحلی در سکوت و با افسردگی شاهد بازگشت دافی به ساحل بودند که بدون همراهی ارباب جوانش هنوز هم در حال حمل سرباز مجروحی بود. جان سیمپسون کرک پاتریک یک اسطوره‌ای استرالیایی است.

افسانه انزاک

آیین انزک در شبه جزیرۀ گالیپولی در ترکیه رقم خورد.

ورود به گالیپولی در ۲۵ آوریل ۱۹۱۵ آغاز مبارزه‌ای بود که هشت ماه به طول انجامید و منجر به مصدوم شدن ۲۶۰۰۰ استرالیایی شد که از آن جمله ۸۰۰۰ نفر کشته شدند یا در اثر شدت جراحات یا بیماری جان باختند. روحیه شجاعت و مقاومت کسانی که در شبه جزیره گلیپولی خدمت کردند اسطوره‌ای را ایجاد کرد و "انزک" جزوی از زبان استرالیا و نیوزیلند شد.

در ۲۵ آوریل سال ۱۹۱۶، استرالیا، نیوزیلند، انگلستان و ناوگان‌ها در مصر، اولین سالروز این ورود را گرامی داشتند. از آن زمان به بعد، ۲۵ آوریل روز انزک نام دارد.

تا دهه ۱۹۲۰، مراسم روز انزک در سراسر استرالیا اجرا می‌شد و ایالات روز انزک را تعطیل عمومی تعیین کرده بودند. بناهای عظیم یادبود جنگ در عظیم یادبود جنگ در پایتخت‌ها ساخته شدند و این بناها در شهرهای کوچک و بزرگ در سراسر کشور برای یادبود مردان و زنان جوانی است که در آن جنگ و جنگ‌های بعدی جان باختند.

اکنون، روی انزک روزی است که در آن یاد کسانی که در جنگ‌ها، منازعات و عملیات برقراری صلح شرکت داشتند و رفاقت، بردباری در مواجهه با سختی و از خود گذشتگی برای آینده ما گرامی شمرده می‌شود. این روز برای اندیشیدن به معانی مختلف و فراوان جنگ نیز است.

امروزه، یادبود روز اَنزک در استرالیا و سراسر جهان برگزار می‌شود. سربازان مرد و زن برگشتی، حافظین صلح و کهنه سربازان کشورهای متحد، همگی با افتخار در روز اَنزک رژه می‌روند.

رکود اقتصادی بزرگ (۳۲ - ۱۹۲۹)

رکود اقتصادی بزرگ دوران بی نهایت دشواری برای مردم استرالیا بود. این رکود هم‌زمان با سقوط بازار بورس نیویورک در اکتبر سال ۱۹۲۹ اتفاق افتاد. عوامل دیگری نیز باعث رکود اقتصادی شدند که شامل کاهش قیمت اقلام استرالیایی و آشوب‌های صنعتی به علت کاستن دستمزد و حذف مشاغل توسط کارفرمایان می‌شدند. در اواسط ۱۹۳۲، حدود ۳۲ در صد از استرالیایی‌ها بیکار بودند.

اثر رکود بر جامعه استرالیا ویرانگر بود. افراد زیادی که بدون شغل و درآمد مستمر بودند، خانه‌های خود را از دست دادند. آنها مجبور شدند در پناهگاه‌های موقت بدون گرمایش و سرویس بهداشتی زندگی کنند. برخی از پدرها خانواده‌های خود را رها کرده و به الکل پناه بردند. فرزندان طبقه کارگر شروع به ترک مدرسه در سن ۱۳ یا ۱۴ سالگی کردند. بسیاری از زنان مشغول کار در مشاغل ابتدایی و همزمان مراقبت از کودکان و خانه و کاشانه خود شدند.

در دوران منتهی به رکود اقتصادی، دولت استرالیا برنامه متمرکزی برای بیکاری نداشت. به جز خیریه‌ها و برخی سازمان‌های خصوصی، مردم فقیر مجبور بودند به پروژه‌های کاریابی و کارهای همگانی اتکا کنند. در ۱۹۳۲، اقتصاد رو به بهبود گذاشت، اما، در بسیاری جهات، خسارت وارد شده به خانواده‌ها قابل جبران نبود.

در طول رکود بزرگ اقتصادی، نقش حیاتی بنگاه‌های خیریه استرالیایی و فعالیت‌های داوطلبانه مورد تاکید قرار گرفت.

محل اطعام در دوره رکود بزرگ

سر چارلز کینگزفورد اسمیت (Sir Charles Kingsford Smith) (۱۸۹۷-۱۹۳۵)

سر چارلز کینگزفورد اسمیت از اولین خلبانان استرالیایی بود. در جنگ جهانی اول، او در گالیپولی جنگید و با خلبانان نیروی هوایی سلطنتی بریتانیا پرواز کرد.

بزرگترین موفقیت او نخستین پرواز بر روی اقیانوس آرام از کالیفرنیا تا کوئینزلند در سال ۱۹۲۸ بود. هنگامی که هواپیمای او، صلیب جنوب (Southern Cross)، در استرالیا به زمین نشست، ۲۵۰۰۰ نفر از طرفداران او آماده خوش‌آمدگویی به قهرمان‌شان، اسمیتی، بودند. او برای خدماتش به هوانوردی در سال ۱۹۳۲ به لقب شوالیه نایل شد.

متأسفانه، در سال ۱۹۳۵، در پروازی از انگلستان به استرالیا، هواپیمای او سقوط کرد و هیچ وقت پیدا نشد.

سرچارلز کینگزفورد اسمیت بزرگترین هوانورد جهان لقب گرفته است و یاد او به خاطر سخاوتش نسبت به مردم در طول رکود بزرگ اقتصادی گرامی شمرده می‌شود، او الگویی واقعی از یک قهرمان استرالیایی است.

جنگ جهانی دوم (۴۵-۱۹۳۹)

در جنگ جهانی دوم، استرالیایی‌ها همراه با متحدین علیه آلمان در اروپا، مدیترانه و شمال آفریقا جنگیدند. آنها همچنین در جنوب شرق آسیا و اقیانوسیه علیه ژاپن جنگیدند.

ناوگان استرالیا در شمال آفریقا، در مقابل محاصره طولانی نیروهای آلمانی و ایتالیایی در شهر توبروک مقاومت کردند که آخرین دفاع علیه رژه آلمان‌ها در مصر بود. این مردان (اغلب استرالیایی) در مدت هشت ماه در مقابل حملات سهمگین و شرایط سخت با زندگی در غارها و شکاف‌ها ایستادگی کردند. صلابت، شجاعت و شوخ طبعی آنها بهمراه فنون تهاجمی فرماندهان آنها، منبع الهام‌بخشی در بعضی روزهای تاریک جنگ بود. در این راستا، آنها با لقب «موش‌های توبراک» شهرتی ماندگار کسب کردند.

در سال ۱۹۴۱، ژاپن در اقیانوسیه جنگ آغاز کرد. سربازان مرد و زن استرالیایی برای دفاع از پاپوا و گینه نو رفتند. این وظیفه به سربازان عالی و سربازان ذخیره که آموزش نظامی ضعیفی داشتند سپرده شد. آنها در مسیری شیبدار و گل آلود در جنگل که به مسیر کوکودا معروف است، با دشمن جنگیدند. نیروهای استرالیایی از پیشروی ژاپنی ها جلوگیری کرند و بدینوسیله مسیر کوکودا در کنار خلیج انزک در گالیپولی به میعادگاهی برای استرالیایی‌ها تبدیل شد. ناوگان استرالیا از پیشروی ژاپنی‌ها جلوگیری کردند. مثل انزک در خلیج گالیپولی، مسیر کوکودا تبدیل به مکانی برای زیارت بعضی استرالیایی‌ها شده است.

سربازی مجروح در مسیر کوکودا که باربر پاپوایی به او کمک می‌کند

در سال ۱۹۴۲، ژاپنی‌ها پایگاه بریتانیا در سنگاپور را اشغال کردند. تقریباً ۱۵۰۰۰ سرباز استرالیایی دربین اسیرانی بودند که برای کار اجباری روی خط راه آهن تایلند-برمه به آنجا برده شدند. ناوگان استرالیایی زیادی در دوران ساخت آن در معرض رفتار وحشیانه ژاپنی‌ها قرار گرفتند. اگرچه اسیران جنگی استرالیایی می‌کوشیدند تا یکدیگر مراقبت کنند، با وجود این ۲۷۰۰ استرالیایی در آن‌جا جان باختند.

سر ادوارد "وری" دانلوپ (۱۹۰۷-۹۳)

سرادوارد «ویری» دانلوپ جراحی شجاع و دلسوز و یک قهرمان استرالیایی بود. در طول جنگ جهانی دوم، ژاپنی‌ها او را دستگیر کرده و به برمه بردند تا در پروژه راه آهن تایلند- برمه کار کند. این کار بسیار دشوار بود.

ویری در مقام فرمانده از همکارانش دفاع می‌کرد و به عنوان جراح‌شان، ساعات طولانی صرف درمان آنها می‌کرد. با آن که او دراردوگاه شکنجه شد جسورانه به خدمت کردن ادامه داد.

در سال ۱۹۶۹، به خاطر فعالیت در زمینه پزشکی به لقب "شوالیه" نائل آمد. وقتی از دنیا رفت، بیش از ۱۰۰۰۰ نفر برای شرکت در مراسم تشییع جنازه رسمی قهرمانی که او را "جراح راه آهن" می‌نامیدند، در خیابان‌های ملبورن صف کشیدند.

سایر جنگ‌ها

بلافاصله بعد از جنگ جهانی دوم، از سال ۱۹۵۰ تا ۱۹۵۳، نیروهای ارتش استرالیا به عنوان بخشی از نیروهای چندملیتی سازمان ملل برای دفاع از کره جنوبی در مقابل نیروهای کومونیست شمال اعزام شدند.

اندکی بعد، استرالیا در حمایت از دولت ویتنام جنوبی علیه نیروهای کمونیست ویتنام که خواستار اتحاد کشور بودند به ایالات متحده آمریکا ملحق شد. جنگ ویتنام بزرگ‌ترین تعهد نیروهای ارتش استرالیا از زمان جنگ جهانی دوم است. این جنگ که از سال ۱۹۶۲ تا ۱۹۷۳ بطول انجامید، در آن زمان بلندترین جنگی بود که استرالیا در آن مشارکت داشته است. حضور در آن جنگ بحث‌برانگیز بود و استرالیایی‌های زیادی برای نشان دادن مخالفت خود با جنگ و به ویژه با ثبت نام جوانان استرالیایی برای حضور در جنگ به خیابان‌ها ریختند.

اخیراً، نیروهای دفاع استرالیا در زد و خوردهای تیمور شرقی، عراق، سودان و افغانستان درگیر بوده‌اند و در عملیات حفظ صلح سازمان ملل متحد در نقاط مختلف جهان از جمله آفریقا، خاورمیانه و منطقه آسیا-اقیانوسیه، شرکت داشته‌اند.

روز یادبود

همانند مراسم روز انزک، در روز یادبود نیز استرالیایی‌ها یاد سربازانی که در جنگ خدمت کرده و کشته شدند را گرامی می‌دارد. هر سال، در ساعت ۱۱ صبح روز ۱۱ نوامبر (ماه ۱۱)، استرالیایی‌ها به یاد فداکاری‌های مردان و زنانی که در جنگ‌ها و منازعات خدمت کرده و یا کشته شدند، سکوت می‌کنند. ما در این روز گل شقایق سرخ به سینه می‌زنیم.

مهاجرت در اوایل دهه ۱۹۰۰

در دوران بین جنگ جهانی اول و دوم، محدودیت‌های ورد به استرالیا پابرجا بود. البته، مهاجرت به ویژه مهاجرت مردان از جنوب اروپا رشد داشت. آنها با خود مهارت، تحصیلات و ارزش‌های فرهنگی خود را نیز آوردند. آنها به توسعه صنایع روستایی استرالیا، و ساخت جاده و راه‌آهن کمک کردند. سنگ‌تراشان ماهر ایتالیایی در ساخت بناهای عمومی و مسکونی مشارکت چشمگیری داشتند.

در اواخر دهه ۱۹۳۰، ورود پناهندگان یهودی از اروپا به استرالیا آغاز شد. آنها از تهدید آلمان نازی می‌گریختند. آنها از کشورهای آلمان، اتریش، چکسلواکی، مجارستان و لهستان می‌آمدند. بسیاری از آنها پناهندگان تحصیل کرده‌ای بودند که در شکل‌گیری اقتصاد و فرهنگ استرالیایی مشارکت چشمگیری داشتند.

تقریباً ۱۸۰۰۰ از اسیران جنگی ایتالیایی در جنگ جهانی دوم در اردوگاه زندانیان جنگی دراسترالیا نگه داشته می‌شدند. آنها فقط مدت اندکی در اردوگاه ماندند، اما با آنها عادلانه رفتار شد و خیلی از آنها موضوعاتی درباره این سرزمین و مردم آن آموختند. بعد از جنگ، بسیاری از آنها به عنوان مهاجر به استرالیا برگشتند.

یک مهاجر اروپایی که وارد استرالیا می‌شود

پناهندگان بعد از جنگ

بعد از جنگ، استرالیا مهاجرت از سایر کشورهای اروپایی را ترغیب کرد تا جمعیت افزایش یابد. میلیون‌ها نفر از آلمان نازی فرار کرده و نمی‌توانستند به وطن خود برگردند که اکنون تحت اشغال شوروی بود. حدود ۱۷۰۰۰۰ نفر از این افراد آواره برای زندگی در استرالیا پذیرفته شدند تا یک زندگی جدید را آغاز کنند.

به علاوه در استرالیا نیروی کار کم بود. دولت در آن زمان معتقد بود که رشد جمعیت برای آینده کشور ضروری است. مهاجران بزرگسال سالم زیر سن ۴۵ سال می‌توانستند با ۱۰ پوند به استرالیا سفر کنند و سفر فرزندان رایگان بود. البته، مهاجران هنوز محدود به بریتانیایی‌ها یا ملیت‌های اروپایی بودند.

پروژه برق-آبی کوه‌های اسنویی

در سال ۱۹۴۹، دولت شروع به کار روی یک پروژه بزرگ برای جمع کردن آب رودخانه اسنویی قبل از ورود آن به دریا در شرق ویکتوریا کرد. این آب‌ها تغییر جهت داده شدند تا برای آبیاری به سمت داخل سرزمین جریان یابند و از آن برای تولید نیروی برق استفاده شود. آن یک پروژه بزرگ بود که تکمیل آن ۲۵ سال بطول انجامید.

این پروژه بزرگترین پروژه مهندسی در استرالیا است. همچنین یکی از بزرگترین طرح‌های ساخت نیروگاه برق-آبی در جهان بوده و یکی از عجایب مهندسی عمران جهان محسوب می‌شود.

طرح کوه‌های اسنویی در پارک ملی کازی یسکو (Kosciuszko National Park) در نیو سات ویلز واقع شده است. این پروژه شامل ۱۶ سد عظیم، هفت نیروگاه برق، یک ایستگاه پمپاژ آب و۲۲۵ کیلومتر تونل، خط لوله و مسیل آبی است. بیش‌تر آن زیرزمینی است.

این نیروگاه منابع حیاتی آب صنایع کشاورزی داخلی نیو سات ویلز و ویکتوریا را تامین می‌کند. نیروگاه‌های برق این پروژه تا ۱۰ در صد از تمام برق نیو سات ویلز را تامین می‌کنند.

کارگران بر روی طرح در سال ۱۹۴۹ آغاز و در سال ۱۹۷۴ به اتمام رسید. بیش از ۱۰۰۰۰۰ نفر از ۳۰ کشور مختلف بر روی پروژه کار کردند. هفتاد درصد این کارگران مهاجرین بودند. پس از تکمیل پروژه اکثر کارگران اروپایی برای زندگی در استرالیا باقی ماندند و تشریک مساعی ارزشمندی در جامعه چندفرهنگی استرالیا ارائه کردند.

طرح نیروگاه برق-آبی کوههای اسنویی نمادی مهم از هویت استرالیا به عنوان یک کشور مستقل، چند ملیتی و سرشار از منابع است.

رفتار با ابوریجینی‌ها و جزیره‌نشینان تنگه تورس

در دهه‌های ۱۹۴۰ و ۱۹۵۰ سیاست دولت استرالیا در مورد مردم بومی به همگونی تغییر کرد. این بدان معنی بود که به ابوریجینی‌ها و جزیره‌نشینان تورس گفته شد که مثل جمعیت غیربومی زندگی کنند. از آن‌جا که مردم ابوریجینی نمی‌خواستند فرهنگ و آداب و رسوم خود را از دست بدهند، این سیاست کارایی نداشت.

دردهه ۱۹۶۰ این سیاست به سیاست ادغام تغییر یافت. در دهه ۱۸۵۰، بیش‌تر مردان در استرالیا از حق رأی برخوردار شدند، ولی حق رأی در انتخابات فدرال کامنولث تا سال ۱۹۶۲ به تمامی بومیان استرالیا داده نشده بود. تحت سیاست ادغام، مردم ابوریجینی از آزادی‌های مدنی برخوردار شدند، اما هنوز از آنها انتظار می‌رفت تا فرهنگ غیربومی اختیار کنند.

در سال ۱۹۶۷، بیش از ۹۰ درصد استرالیایی‌ها به نفع گنجاندن مردم ابوریجینی و جزیره نشینان تنگه تورس در سرشماری ملی جمعیت و مسکن رأی "آری" دادند. این نشان داد در آن زمان اکثر استرالیایی ها فکر می‌کردند که ابوریجینی‌ها و جزیره نشینان تنگه تورس باید حقوقی برابر با بقیه داشته باشند.

این توسعه ارزش‌های جامعه و تظاهرات گسترده ابوریجینی‌ها منجر به معرفی خودمختاری به عنوان کلید سیاست‌گذاری در رابطه با ابوریجینی‌ها و جزیره‌نشینان تنگه تورس شد. دولت حق اعمال نظر ابوریجینی‌ها و جزیره‌نشینان تنگه تورس در امور سیاسی، اقتصادی و اجتماعی و توسعه فرهنگی خودشان را به رسمیت شناخت.

در دهه ۱۹۶۰، با وقوع اعتصاب گورینجی (Gurindji Strike) در ویو هال (Wave Hall) در قلمرو شمالی، تظاهرات در زمینه حقوق ارضی توجه عموم را جلب کرد. گله‌داران ابوریجینی به رهبری وینسنت لینگیاری (Vincent Lingiari) در اعتراض به پرداخت و شرایط کار، دست از کار کشیدند. فعالیت‌های آنان زمینه را برای ادی مابو و دیگران در مبارزه برای حق مالکیت زمین بومیان آماده نمود.

پیرو قانون حق مالکیت زمین بومیان (منطقه شمالی) مصوبه ۱۹۷۶، مناطق گستره‌ای در «اوتبک» (outback) به ابوریجینی‌ها واگذار شد. در اوایل دهه ۱۹۹۰ ، تصمیم دادگاه عالی مابو و *قانون مصوبه سال* ۱۹۹۳ در مورد حق مالکیت زمین‌های بومی، تشخیص داد که مردم ابوریجینی و جزیره‌نشینان تورس ادعای بحقی در مالکیت زمین بر اساس قوانین سنتی خویش دارند.

بخش بزرگی از استرالیا مشمول حق مالکیت بومی است. در این مناطق، ابعاد جامعه به شیوه سنتی ادامه دارد.

در ماه می ۱۹۹۷، گزارش "آنها را به خانه برگردانید" در پارلمان استرالیا در دستور کار قرار گرفت. این گزارش نتیجُه تحقیق و رسیدگی به جدا کردن تعداد زیادی از کودکان ابوریجینی و جزیره‌نشینان تنگه تورس از خانواده‌هایشان بود. این کودکان به نام « نسل ربوده شده» شناخته شده‌اند. در نتیجه این گزارش، هزاران استرالیایی حمایت خود را از هموطنان بومی خود نشان دادند و به راه‌پیمایی در نخستین رویداد ملی «روز عذرخواهی» در سال ۱۹۹۸ پرداختند.

عذرخواهی از نسل ربوده شده (۲۰۰۸)

در ۱۳ فوریه ۲۰۰۸، نخست وزیر استرالیا در پارلمان از جانب تمام مردم استرالیا از نسل ربوده شده رسماً عذرخواهی کرد. نخست وزیر به خاطر نحوه رفتاری که با استرالیائیان بومی در گذشته و بویژه به خاطر جداکردن کودکان ابوریجینی و جزیره‌نشینان تنگه تورس از والدین‌شان عذرخواهی کرد.

سخنرانی او از کانال‌های رادیویی و تلویزیونی پخش شد. هزاران استرالیایی برای شنیدن سخنرانی "عذرخواهی" در اماکن عمومی و محل کار گرد هم آمدند. این سخنرانی رسما بی‌عدالتی‌های گذشته را برشمرد و عذرخواهی کرد. این گامی مهم به سوی تسلی رنج مردم ابوریجینی و جزیره نشینان تنگه تورس و حصول اطمینان از این بود که این بی‌عدالتی‌ها دیگر اتفاق نیفتد. سخنرانی «عذرخواهی» گامی مهم و رو به جلو برای تمام استرالیایی‌ها بود.

هواپیما بر فراز سیدنی می‌نویسد «متاسفم»

امروزه، مشارکت باارزش مردم ابوریجینی و جزیره‌نشینان تنگه تورس در شکل‌گیری هویت استرالیایی در سطح گسترده به رسمیت شناخته شده و گرامی داشته می‌شود. ابوریجینی‌ها و جزیره‌نشینان تنگه تورس صاحب سمت‌های رهبری در نیروی کار استرالیا، از جمله سیستم قضائی، سیاست، هنر و ورزش هستند.

آلبرت ناماتجیرا (۵۹-۱۹۰۲)

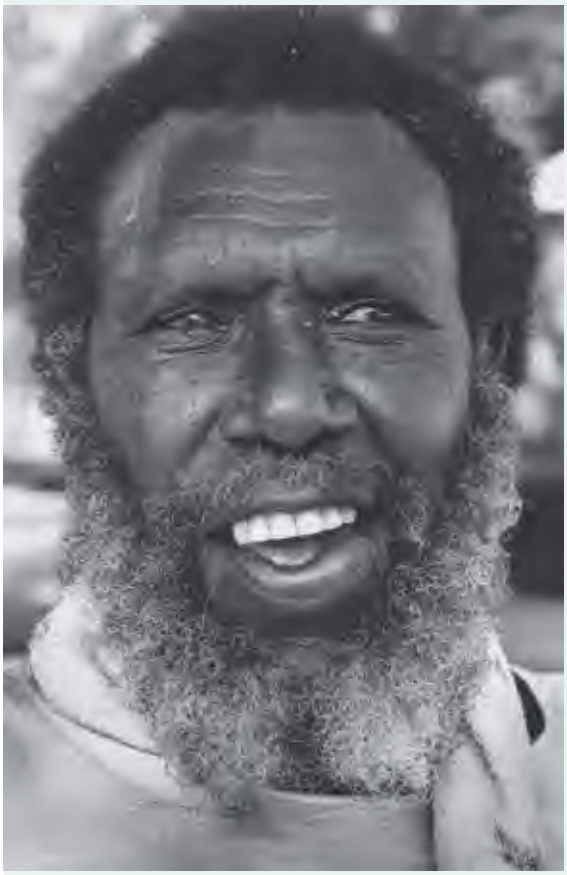

آلبرت ناماتجیرا یک هنرمند بزرگ استرالیایی و پیشگام یک روش جدید برای نقاشی مناظر استرالیایی بود. آلبرت، از جوانان شهر آرنته در نقاشی استعدادی طبیعی از خود نشان داد. او آموزش رسمی بسیار محدودی داشت ولی نقاشی‌های آبرنگ او از مناظر روستایی محبوبیت بسیاری داشت و به سرعت بفروش رفت.

او و همسرش از اولین مردم ابوریجینی در استرالیا بودند که به آنها اجازه تابعیت داده شد. بدین معنی که آنها حق رأی داشتند، می توانستند وارد هتل شوند و هر جا که بخواهند خانه بسازند. تابعیت استرالیایی آلبرت این واقعیت را روشن می‌ساخت که مردم ابوریجینی دیگر از این حقوق برخوردار نبودند.

زندگی او به استرالیایی‌های غیر بومی نشان داد که تا چه حد قوانین تبعیض‌آمیز و ناعادلانه هستند و در نهایت باعث تغییرات زیادی برای بومیان ابوریجینی و جزیره‌نشینان تنگه تورس شد.

ادی مابو (۹۲-۱۹۳۶)

ادی کویکی مابو سخنگو و فعال حقوق مالکیت زمین بومیان بود. او در جزیره موری در سرزمین سنتی اهالی مریام تنگه تورس به دنیا آمد.

از جوانی آموخت که کدام درختان و سنگ‌ها حدود مرزی زمین خانوادگی را مشخص می‌کنند.

سال‌ها بعد بود که ادی متوجه شد سرزمین اجدادیش طبق قوانین استرالیا متعلق به سلطنت است و خانواده او مالک آن نیست. او عصبانیت و شکایت خود را به عمل نشان داد و شکایت خود را به نمایندگی از مردم جزیره موری به دادگاه برد.

پس از چند سال، در سال ۱۹۹۲، پرونده ادی در دادگاه عالی برنده اعلام شد. رای دادگاه مابو حکم می کرد که چنانچه بومیان بتوانند ارتباط تاریخی و سنتی ادامه‌دار خود را بازمین ثابت کنند، می‌توانند ادعای مالیکت آن را کنند به شرط آنکه پیش از آن کسی ادعای مالکیت آن را نکرده باشد. براساس این تصمیم، زمین‌های بسیاری به مالکان اصلی آنها برگردانده شده است.

ادی مابو بخاطر اراده و شهامت در بازپس گرفتن حقوق مالکیت زمین برای بومیان ابوریجینی و جزیره‌نشینان تنگه تورس در یادها ماندگار است.

مهاجرت چندفرهنگی

در دهه‌های ۱۹۵۰ و ۱۹۶۰، جامعه آسیایی، کلیساها و گروه‌های اجتماعی برای پایان دادن به سیاست "استرالیای سفید" اعتراض کردند.

در ۱۹۵۸، دولت استرالیا آزمون دیکته را لغو کرد و در ۱۹۶۶ استرالیا درهای خود را بر روی مهاجران ماهر غیراروپایی و آسیایی برگزیده باز کرد. در نهایت، استرالیایی‌ها در همه جا به ارزش پذیرش تمام ملیت‌ها در برنامه‌های مهاجرتی صحه گذاشتند.

سیاست «استرالیای سفید» در سال ۱۹۷۳ به پایان رسید و کشور مسیر چند فرهنگی شدن را در پیش گرفت. از آن زمان به بعد، دولت همه معیارهای نژادی مهاجرت را حذف کرد. در ۱۹۷۵، پس از جنگ ویتنام، استرالیا پذیرای شمار بی سابقه‌ای از مهاجرین و پناهندگان آسیایی شد که بیش‌تر اهل ویتنام، چین و هند بودند.

از سال ۱۹۴۵، میلیون‌ها نفر از جمله پناهندگان کشورهای جنگ‌زده به استرالیا آمده‌اند. امروز مهاجران استرالیا از سراسر جهان هستند.

استرالیا سیاست فعال دربرگیری را در پیش گرفته که بر طبق آن هر شخص از هر نژادی خود را جزوی از جامعه احساس می‌کند. این سیاست کلیه وجوه فرهنگ استرالیایی از جمله سیاست‌های دولت را در برمی‌گیرد. این موضوع در برنامه درستی ما از کودکی تا دانشگاه منعکس شده و در تمام محیط‌های کاری اجرا می‌شود.

کمیسوین حقوق بشر استرالیا و آژانس‌های ضدتبعیض دولت در هر ایالت و قلمرو، از حق هر فرد مبنی بر رفتار برابر و بدون تبعیض حمایت می‌کنند. تبعیض نژادی علناً محکوم و طبق قانون جرم محسوب می‌شود.

استرالیا تبدیل به یک جامعه منظم و پذیرای چندفرهنگی شده است. آن کشوری است که مهاجران، استرالیایی‌های بومی و همه کسانی که در استرالیا به دنیا آمده‌اند، می‌توانند آزادانه در صلح اهداف خود را دنبال کنند.

دکتر ویکتور چانگ (۹۱-۱۹۳۶)

دکتر ویکتور چنگ یکی از بهترین جراحان قلب استرالیا بود. ویکتور پیتر چنگ یام هیم در سال ۱۹۳۶ در چین به دنیا آمد و در سن ۱۵ سالگی به استرالیا آمد.

او در بیمارستان سن وینسنت (St.Vincent Hospital) شهر سیدنی کار می‌کرد. در سال ۱۹۸۴، او اولین مرکز تخصصی پیوند قلب را تاسیس کرد. در سال ۱۹۸۶، ویکتور بالاترین نشان افتخار استرالیا (Companion of the Order of Australia) را دریافت کرد.

ویکتور نگران کمبود اهدا کننده اعضای بدن بود و به همین دلیل شروع به طراحی قلب مصنوعی کرد که تقریبا در زمان مرگ تاسف انگیزش در سال ۱۹۹۱، تکمیل شد.

مرکز تحقیقاتی جدیدی به یادبود او ساخته شده است. یاد او به خاطر تخصص و نوآوری و خوشبینی‌اش گرامی داشته می‌شود.

نتیجه‌گیری

در این صفحات تنها یک نظر اجمالی از سرگذشت استرالیایی ما به شما داده شده است. ما تابعیت استرالیای شما را تبریک گفته و از شما دعوت می‌کنیم تمام و کامل در کشور دموکراتیک و آرام ما مشارکت کنید.

شما به عنوان یک شهروند، مسئولیت‌ها و امتیازاتی مشابه سایر شهروندان استرالیا خواهید داشت و جایگاه یک عضو کامل جامعه استرالیا را دارید. شما در کمک به شکل‌گیری آینده استرالیا مسئولیت مشترک دارید و ما چشم انتظار مشارکت فعال شما در این پروژه ملی هستیم.

لغتنامه بخش غیر آزمون

سفیر
شخصی که نماینده یا مبلغ یک کشور یا فعالیت باشد

هیئت
هیئت گروهی از افراد که برای تصمیم‌گیری انتخاب شده‌اند، برای مثال در مورد چگونگی اداره یک شرکت

مدرسه شبانه‌روزی
مدرسه شبانه‌روزی مدرسه‌ای است که دانشجویان در آن زندگی کرده و در طول دوره آموزشی به منزل باز نمی گردند

بیشه‌زار
مناطق برون شهری استرالیا که طبیعت دست نخورده خود را حفظ کرده‌اند

ایستگاه گله‌داری
مزرعه‌ای بزرگ که در آن از گله گاو پروش داده می‌شود

منشور
یک اعلامیه کتبی رسمی حقوق و مسئولیت ها

زمینه مشترک
داشتن موارد مورد علاقه مشترک با دیگران

سرباز ذخیره
سربازی که پیوستن به نیروهای دفاعی را برنگزیده ولی در زمان جنگ مجبور به پیوستن شده است

زمین سلطنتی
زمین‌هایی که متعلق به دولت است

برنامه درسی
دروس و موضوعات در یک دوره تحصیلی

بی‌بضاعت
نداشتن پول یا روشی برای کسب

دی جری دوو (didgeridoo)
آلت موسیقی سنتی مردم ابوریجینی استرالیایی که از تنه دراز چوبی تو خالی ساخته می‌شود

بازی/برخورد منصفانه
پیروی از قوانین و نداشتن مزیت غیرمنصفانه: برخورد منصفانه و صادقانه با مردم

سربازان مرد و زن جان باخته
مرد و زنی که در جنگ ها یا نبردها کشته شده‌اند

شکل دادن
ساختن یا آفریدن

تولید ناخالص ملی
ارزش کالاها و خدماتی که در یک سال درون یک کشور تولید می‌شود

موج گرما
گرمی که بیش از دو روز متوالی ادامه دارد

خیانت به کشور
جرمی بسیارسنگین که تلاش برای براندازی دولت را در بردارد.

نماد
یک تصویر مشهور یا نماینده

نقاشی‌های نمادین بومی
هنری که منحصر به فرد بوده و نمایانگر مردم ابوریجینی یا جزیره‌شینان تنگه تورس است

مردم بومی
بومیان ابوریجینی و جزیره‌نشینان تنگه تورس استرالیا

سرزمین
بخش بزرگی از زمین

نقطه عطف
رویدادی مهم در تاریخ

(حق) مالکیت بومی
حق سنتی بومیان بر خاک و آب که درچارچوب نظام قانونی استرالیا تصمیم گیری می‌شود

تاریخ گفتاری
خاطرات گفتاری مردم از رویدادهای گذشته

پیشگام
از نخستین مهاجرین، شخصی که در روزهای آغازین استقرار و اسکان مستعمرات کامیاب بوده است

نمایندگی سیاسی
داشتن سیاست‌مداری برای نمایندگی در پارلمان

محکومیت
مجازاتی که توسط قاضی تعیین می‌شود، مثل مدت زمان حبس برای فردی که مرتکب جرم شده است

تعیین ستمزد
تصمیم گرفتن در مورد اینکه بکار گمارده شدگان چقدر باید برای کارشان دریافت می‌کنند

اصلاح اجتماعی
اصلاحات تدریجی اجتماعی، به جای تغییر از طریق انقلاب

تشییع جنازه رسمی
مراسم تشییع جنازه‌ای که دولت برای گرامی داشت شهروندی که به ملت خدمت مهمی کرده هزینه آن را می‌پردازد

مانع
دیوار دفاعی ساخته شده از تیرها و نرده‌های چوبی

مردان گله‌دار
مردانی که برای نگهداری از گله استخدام می شوند

اعتصاب
وقتی که کارکنان دست از کار می‌کشند، بطور مثال، برای اعتراض به تصمیم کارفرما

حق رأی برای زنان
حق دادن رای در انتخابات عمومی

سوگند خوردن
پذیرش مقامی دولتی در یک مراسم رسمی

تمامی اقشار
طبقه اجتماعی یا پیشینه، حرفه یا سمت

برای اطلاعات بیش‌تر

تابعیت استرالیا

برای کسب اطلاعات بیش‌تر درباره تابعت استرالیا به وب سایت تابعیت استرالیا در www.citizenship.gov.au مراجعه نمایید.

استرالیا

شما می‌توانید اطلاعات بیش‌تری درباره استرالیا در کتابخانه محلی خود پیدا کنید. وب سایت‌های زیر نیز ممکن است اطلاعات مفیدی ارائه دهند:

- درباره استرالیا www.australia.gov.au
- چکیده استرالیا www.dfat.gov.au

خدمات و برنامه‌های دولت استرالیا

برای دریافت اطلاعات بیش‌تر درباره برنامه‌ها و خدمات دولتی استرالیا به این تارنما مراجعه کنید www.australia.gov.au

نمایندگان پارلمان فدرال یا سناتور

نماینده پارلمان محلی یا سناتور ایالت یا قلمرو شما اطلاعاتی درباره برنامه‌ها و خدمات دولت استرالیا دارد.

فهرست نمایندگان پارلمان و سناتورها در این آدرس موجود است www.aph.gov.au.

سازمان‌های دولت استرالیا

برای دریافت اطلاعات بیش‌تر درباره سازمان‌های دولت استرالیا که در این کتاب مرجع به آنها اشاره شده به این تارنماها مراجعه کنید:

- نیروهای دفاع استرالیا www.defence.gov.au
- کمیسوین انتخابات استرالیا www.aec.gov.au
- پلیس فدرال استرالیا www.afp.gov.au
- کمیسیون حقوق بشر استرالیا www.humanrights.gov.au
- کمیسیون ورزش استرالیا www.sportaus.gov.au
- اداره مالیات استرالیا www.ato.gov.au
- یادبود جنگ استرالیا www.awm.gov.au
- بانک مرکزی استرالیا www.rba.gov.au

سازمان‌های غیردولتی

برای دریافت اطلاعات بیش‌تر درباره سازمان‌های غیردولتی استرالیا که در این کتاب مرجع به آنها اشاره شده به این تارنماها مراجعه کنید:

- بنیاد بردمن استرالیا www.bradman.com.au
- هاملین فیستولا www.hamlinfistula.org
- خدمات پزشک هوایی سلطنتی استرالیا www.flyingdoctor.org.au
- مدرسه هوانوردی www.schoolair-p.schools.nsw.edu.au
- نهاد نیروگاه برق-آبی کوه اسنویی www.snowyhydro.com.au
- بنیاد فرد هالوز www.hollows.org
- مرکز میراث جهانی یونسکو whc.unesco.org
- سازمان ملل متحد www.un.org
- موسسه تحقیقات قلب ویکتور چنگ www.victorchang.edu.au
- داوطلبین استرالیا www.volunteeringaustralia.org

سایر

برای دریافت اطلاعات بیش‌تر درباره موضوعات زیر، تارنماهای زیر را جستجو کنید:

- قانون اساسی استرالیا www.aph.gov.au
- جایزه استرالیایی سال www.australianoftheyear.org.au
- گزارش «آنها را به خانه برگردانید» www.humanrights.gov.au
- پارک‌ها و مناطق حفاظت شده کامان ولث www.environment.gov.au
- ایمنی آنلاین www.esafety.gov.au
- حمایت در برابر خشونت خانگی و خانوادگی www.respect.gov.au، www.1800respect.org.au، www.dss.gov.au/women/help-is-here-campaign
- استرالیایی‌های مشهور فرهنگ بیوگرافی استرالیا adb.anu.edu.au
- فهرست لایحه‌های فعلی تقدیمی به دولت www.aph.gov.au
- پارلمان استرالیا www.aph.gov.au
- دفتر آموزش پارلمان www.peo.gov.au
- تعطیلات رسمی www.australia.gov.au
- نژادپرستی humanrights.gov.au
- عذرخواهی از بومیان ابوریجینی و جزیره‌نشینان تنگه تورس www.australia.gov.au

سپاسگزاری

تصاویر زیر توسط وزارت کشاورزی، آب و محیط زیست ارایه شده است

ص ۵۰ پوشش گیاهی و جنگلی تازمانیا

تصاویر زیر توسط وزارت امور کشور ارایه شده است

ص ۵ مراسم تابعیت در تالار آلبرت، کانبرا

ص ۵ گواهی تابعیت استرالیا

ص ۱۱ مراسم سیگار، کانبرا

ص ۳۴ خانواده در مراسم تابعیت استرالیا، کانبرا

تصاویر زیر اهدایی کتابخانه ملی استرالیا است:

ص ۵۱ کودکان در مراتع گوسفند، نیو سات ویلز - مدرسه هوایی، عکس در سال ۱۹۶۲ گرفته شده است (مرجع: A1200:L42511)

ص ۶۰ دیک اسمیت، رئیس سازمان هوانوردی استرالیا، ۱۹۹۱ (مرجع: A6135:K23/5/91/1)

ص ۶۵ نقشه هلند نوی آبل تازمان ۱۶۴۴ (مرجع: A1200:L13381)

ص ۶۸ تصاویری تاریخی از هجوم طلا در استرالیا در ۱۸۵۱ (مرجع: A1200:L84868)

ص ۷۰ شترسواران افغان در مناطق دورافتاده (اوت بک) استرالیا (مرجع: A6180:25/5/78/62)

ص ۷۷ سر ادوارد "وری" دانلوپ در دفترش، ۱۹۸۶ (مرجع: A6180:1/9/86/12)

ص ۷۸ مهاجران اروپایی وارد استرالیا می‌شوند، درو کنندگان نیشکر ایتالیایی بر عرشه فالمینیا در کرنز، ۱۹۵۵ (مرجع: A12111:1/1955/4/97)

تصاویر زیر اهدایی کتابخانه ملی استرالیا است:

ص ۵۳ پورتره جودیت رایت، منتشر شده در دهه ۱۹۴۰ (مرجع: nla.pic-an29529596)

ص ۶۵ اولین ناوگان در خلیج سیدنی، ۲۷ ژانویه ۱۷۸۸، اثری از جان آلکوت ۱۹۷۳ - ۱۸۸۸ (مرجع: nla.pic-an7891482)

ص ۶۶ پورتره کارولین چیزهام، منتشر شده توسط توماس فرلند ۱۸۵۲ - ۱۸۰۴ (مرجع: nla.pic-an9193363)

ص ۷۱ پورتره کاترین هلن اسپنس، منتشر شده در دهه ۱۸۹۰ (مرجع: nla.pic-an14617296)

ص ۷۴ جان سیمپسون کرک پاتریک و االغش، گالیپولی، ۱۹۱۵ (مرجع:nla.pic-an24601465)

ص ۷۶ پورتره سر چارلز ادوارد کینگ فورد اسمیت، چاپ بین سالهای ۱۹۱۹ و ۱۹۲۷ (مرجع: nla.pic-vn3302805)

ص ۸۱ پورتره آلبرت ناماجیرا در ماموریت هرمانزبورگ، منطقه شمالی، منتشرشده درسال ۱۹۴۶ یا ۱۹۴۷ توسط آرتور گروم (مرجع: nla.pic-an23165034)

تصاویر زیر اهدایی شرکت iStockphoto می باشند:

تصویر روی جلد - گل بهاری میموزا iStockphoto.com/ST-art© (مرجع: 1135566007)

ص ۶ کانگوروی مادر و فرزند در خلیج لاکی، استرالیای غربی، iStockphoto.com/NeoPhoto© (مرجع: 1142608453)

ص ۹ رودخانه هوم، ویکتوریا، iStockphoto.com/tsvibrav© (مرجع: 675826394)

ص ۱۵ اوپال سیاه استرالیا، iStockphoto.com/Alicat© (مرجع: 173691056)

ص ۱۷ پرچم استرالیا، iStockphoto.com/davidf© (مرجع: 471630390)

ص ۱۹ یک گروه چندنژادی دختران مدرسه ابتدایی، iStockphoto.com/FatCamera© (مرجع: 877714382)

ص ۲۳ خانه پارلمان استرالیا، کانبرا، iStockphoto.com/felixR (مرجع: ۱۵۷۱۹۳۱۸۱)

ص ۳۳ گروه افراد، iStockphoto.com/davidf© (مرجع: 913541808)

ص ۳۶ میزان و ترازوی عدالت، iStockphoto.com/studiocasper© (مرجع: 1004781908)

ص ۳۷ گروه متنوع، iStockphoto.com/SolStock© (مرجع: 1203934273)

ص ۳۹ آتش سوزی Green Wattle Creek نیو سات ویلز، استرالیا، دسامبر ۲۰۱۹، iStockphoto.com PetarBelobrajdic© (ref: 1198579743)

ص ۴۸ ساحل بونداي، سیدنی، iStockphoto.com/Edd Westmacott© (مرجع: 91095176)

ص ۴۹ تالار اپرای سیدنی، نیو سات ویلز، iStockphoto.com/slowstep© (مرجع: 607986870)

ص ۵۰ پارک ملی اولورو-کاتا جوتا، قلمرو شمالی، iStockphoto.com/bennymarty© (مرجع: 1184425004)

ص ۶۳ اولورو، قلمرو شمالی، iStockphoto.com/simonbradfield© (مرجع: 539027478)

ص ۶۴ هنر نقاشی روی سنگی ابوریجینی - ماهی ساراتوگا،iStockphoto.com/Alpen Gluehen© (مرجع: 2761924)

ص ۷۵ دیوارهای یادبود جنگ استرالیا، کانبرا، iStockphoto.com/ Matt Palmer© (مرجع: 1125736631)

تصاویر زیر اهدایی شرکت Shutterstock است:

ص ۷ رقصندگان بومی در فستیوال هوم گروند، سیدنی shutterstock.com/PomInOz© (مرجع: 345113882)

ص ۲۱ رای دهنده، shutterstock.com/Nils Versemann© (مرجع: 446229916)

ص ۳۱ دادگاه عالی استرالیا، shutterstock.com/Greg Brave© (مرجع: 1051621895)

تصاویردیگر اهدایی توسط افراد و سازمانهای زیر است:

ص ۲۴ قانون اساسی کامانولث استرالیا مصوب ۱۹۰۰: کپی نسخه عمومی اصل، به همت گیفت کالکشن، کلکسیون هدایای خانه پارلمان، وزارت خدمات پارلمانی، کانبرا ACT

ص ۴۰ تصویر جزیره هرد و جزایر مک دونالد به همت واحد جنوبگان استرالیا، کامانولث استرالیا, عکاس ال. ایی. لارچ (مرجع: 1892A2)

ص ۵۲ سر دونالد برادمن اهدایی موزه کریکت بردمن سر دونالد بردمن که کلاه Australian Test خود را فصل ۳۲-۱۹۳۱ استرالیا بر سر دارد.

ص ۵۴ تصویر دکتر فیونا وود ای.ام اهدایی شورای ملی روز استرالیا

ص ۵۵ تصویر پروفسور فرد هالوز که توسط بنیاد فرد هالوز ارایه شده است، عکاس فرنک ویولی

ص ۵۶ تصویر پروفسور میشل سیمونز اهدایی شورای روز ملی استرالیا

ص ۶۱ دکتر کاترین هاملین، تصویر اهدایی صندوق امداد رسانی و درمان هاملین فیستول

ص ۷۱ لرد لامینگتون در حال سخنرانی در روز فدراسیون، شهر بریزبن، ۱۹۰۱، تصویر اهدایی کتابخانه ایالتی کوئینزلند، عکسی از اچ.دبلیو موبسبی (مرجع: 47417)

ص ۷۲ تصویر ادیت کوان اهدایی موزه ملی استرالیا

ص ۷۳ تصویر دروثی مک کلار اهدایی کتابخانه دولتی نیوسات ویلز

ص ۷۶ تصویر سوپ جوجه ارایه شده توسط کتابخانه ایالتی نیو سات ویلز (کتابخانه میشل) صف بچه های مدرسه برای سوپ رایگان و تکه نان، مدرسه دولتی بلمور شمالی، نیو سات ویلز، ۲ آگوست ۱۹۳۴، عکسی از سام هود (مرجع: 4368H&A)

ص ۷۷ سرباز زخمی در مسیر کوکودا که توسط یادواره جنگ استرالیا (مرجع: 014028) ارایه شده است

ص ۸۱ تصویر ادی مالبو که با اجازه برنیتا و گیل ماربو کپی شده است

ص ۸۲ تصویر دکتر ویکتور چانگ که توسط موسسه تحقیقات قلب ویکتور چانگ ارایه شده است

یادداشت‌ها

